

Prenumerata „Kurjera Warszawskiego“ wynosi w Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50, a za odosłanie do domów dopłaca się kop. 5.

Numer pojedynczy w kanciarze redakcji kop. 5.
Redakcja otwarta od 11-tej rano do 2-giej po południu.

Dziś: S. Edwarda króla.
Jutro: S. Kaliksta Papieża M.
Środa: SS. Jadwigi Wdowy i Teresy P.
Czwartek: S. Florentyna Biskupa M.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK PIĘCDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 22
Zachód „ „ 5 „ 10

Długość dnia godzin 10 minut 48
Ubyło „ „ 5 „ 53

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego“ Plac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Na prowincji i w Cesarstwie: wynosi rocznie rub. sr. 9 (w tem mieści się opłata pocztowa za przesyłkę rs. 1 kopiejek 46, oraz za opakowanie i ekspedycję rs. 1 kopiejek 54).

Prenumerata przyjmuje się rocznie, półrocznie i kwartalnie.
Rękopisma nadsyłane do redakcji nie zwracają się

Piątek: S. Wiktora B. i Lucyny M.
Sobota: S. Łukasza Apost. Ewangelisty.
Niedziela: S. Piotra z Alkantary.
Poniedziałek: S. Ireny P.

— Na zakończenie odpustu tygodniowego, w połączeniu z czterdziestogodzinnym nabożeństwem, z powodu uroczystości Najświętszej Marji Panny Różańcowej, zgromadzili się w dniu wczorajszym tak licznie pobożni do kościołów św. Jacka i św. Józefa, że ich świątynie te pomimo swej obszerności pomieścić nie mogły.

W obu świątyniach odbywały się kazania i uroczyste procesje tak zrana jak i po południu.

W kościele św. Józefa na Krakowskim-Przedmieściu obok skweru, słowo Boże głosił w czasie Sumy JX. kanonik Bogdan, proboszcz parafji Wiskitek. Celebrantem Sumy był JX. kanonik Czajewicz.

Nieszporne zaś Nabożeństwo, rozpoczęte o godzinie 5-tej po południu, odprawił JX. Siemieć, wice-regens seminarjum.

Słowo Boże podczas Nieszporów wygłosił JX. Stanisław Zdzitowiecki, wikariusz kościoła Najświętszej Panny Marji na Lesznie.

Następnie odbyła się uroczysta procesja, wśród tłumnie, bo aż do natłoku zgromadzonych pobożnych, z asystencją miejscowego duchowieństwa i alumnów seminarjum, oraz nader licznie zebranego bractwa Różańca świętego, ze światłem, chorągiewkami i obrazami, tudzież dziewic w bieli.

Odśpiewanie hymnu dziękczynnego „Te Deum“, oraz błogosławieństwo pobożnych Najświętszym Sakramentem, zakończyło tygodniową tę uroczystość.

W kościele św. Krzyża, gdzie obchodzona była w dniu wczorajszym odpustem zupełnym uroczystość św. Filomeny, Panny i Męczenniczki, celebrował Sumę, poprzedzoną solenną procesją z Najświętszym Sakramentem, JX. Marmo, w czasie której słowo Boże głosił JX. Jaworski. Nieszpory odbyły się również z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i z procesją. Słowo Boże w czasie takowych głosił JX. Słowiński, prefekt szkół rządowych.

W kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana celebrował wczorajsze nabożeństwo JE. ad- ministrator archidiecezji warszawskiej JX. kanonik Sotkiewicz, a kazanie miał JX. Suchecki, Wotywę zaś literacką odprawił JX. Andrzej Retke.

W dniu wczorajszym odbyło się także odpustowe nabożeństwo w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, gdzie obchodzona była dorocz-

na pamiątka poświęcenia tego Przybytku Pańskiego, przy wystawieniu Najświętszego Sakramentu tak zrana w czasie Sumy, jak i po południu podczas Nieszporów.

— **Najwyższy ukaz imienny**, wydany do senatu rządzącego:

1879 roku, 1-go września. Członkowi rady państwa i czasowemu generał-gubernatorowi odeskiemu—Naszemu generał-adjutantowi, generałowi inżynierji Tottlebenowi, Najmiłościwiej rozkazujemy być dowodzącym wojskami okręgu wojskowego odeskiego, z pozostawieniem członkiem rady państwa, czasowym generał-gubernatorem odeskim i w godności generał-adjutanta.

(Dn. W.)

Rozwój samorządu gminnego.

—xx— W tych dniach odbędą się, jak już wzmiankowaliśmy, kwartalne zebrania gminne, na których ważne roztrąsane być mają kwestje; o toż przy tej okoliczności dla wielu pożytecznym być może przygotowanie w szpaltach naszego pisma głównych szczegółów nowej pracy p. Jeleńskiego pod powyższym tytułem, pomieszczonej w jednym z pism codziennych.

Opracowanie to stanowić ma uzupełnienie wzmiankowanego przez nas we właściwym czasie artykulu pana J., p. t. „Piętnaście lat samorządu gminnego“, który przedstawiał dotychczasowy rozwój samorządu w gminach i jego wady; wad tych i braków naliczono wiele.

W jaki więc sposób uniknąć braków i skierować samorząd na drogę, jaką mu litera prawa zapewniać się zdaje, oto zadanie, które do rozwiązania p. Jeleński w obecnym artykule sobie postawił.

Kwestje, czy w zasadzie możliwym jest w naszych warunkach korzystanie w całej rozciągłości z praw zapewnionych przez ukaz r. 1864 „o urządzeniu gmin wiejskich“ bardzo racjonalnie pan J. pomija, zaznaczając, że w każdym razie obowiązkiem jest ogółu nie opuszczać rąk i nie wyrzekać się starań w celu polepszenia warunków, o ile to jest możebne.

Ogólne więc środki, zalecane przez pana J. ludziom dobrej woli, pragnącym korzystnie wpływać na bieg spraw gminnych, są: a) dokładne poznanie praw i ustaw, mających bliższy lub dalszy związek z samorządem gminnym i b) trzymanie się tych praw i ustaw,

ile razy idzie o przeprowadzenie danej kwestji, dobro gminy na celu mającej czyli systematyczne, na drodze prawa, opieranie się wszelkim niewłaściwym zewnętrznym wpływom.

Co do pierwszego, to już w pierwszym artykule pan J., wskazując nieznaną przysługujących im praw u członków gminy, zalecał gruntownie znajomość się z ustawą, obecnie więc obszerniej tylko myśl tę powtarza.

Co się tyczy drugiego punktu, pan J. wielce racjonalnie radzi przestrzegać jak najpilniej, aby ukaz z r. 1864, oraz wszystkie odnośne ustawy były najskrupulatniej wykonywane, ilekroć zaś tak nie jest, radzi, choćby na zasadzie art. 75 ukazu, systematycznie udawać się gdzie należy z reklamacjami; czy i jaki owe reklamacje mieć będą skutek, nie osłabi to samej zasady występowania i kołatania dotąd, dopóki nie zostanie otworzonym.

Poza tem, zdaniem artykułu, dla należytego rozwoju samorządu potrzebne są jeszcze: uregulowanie procedury wyborczej i zwracanie większej uwagi na umysłowe kwalifikacje urzędników gminnych; rozwinięcie działalności i spożytkowanie atrybucji zebrań gminnych; zaprowadzenie racjonalnego rozkładu opłat i ciężarów gminnych, wreszcie rozciągnięcie ścisłej i sumiennej kontroli nad funduszami gmin.

Oto są ogólne postulata p. Jeleńskiego względem organizacji gminnej, ugrupowane mniej więcej tak, jak i w pierwszym artykule; podzielamy je w zupełności, żądając tylko bardziej szczegółowego ich rozwinięcia.

Obok tego pan J. rozpatruje się w szczegółowych potrzebach gmin i zaleca oparte na przepisach prawa środki czynienia im zadość; potrzeby te są: a) sprawy oświaty, b) potrzeby sanitarne, c) potrzeby ekonomiczne i d) sprawy dobroczynności publicznej.

Poprzednio, przyjmując taki sam podział, pan J. przyznać musiał, że bardzo mało dotąd zrobiono dla postawienia owych potrzeb na właściwym gruncie, że w ogóle gminy nie korzystały z przysługujących im praw dla polepszenia stanu moralnego i materialnego swych mieszkańców, obecnie zaś wskazuje, w jaki mianowicie sposób stać się to może.

Najpierw, zajmując się kwestją oświaty, pan J. nadmieniał, że prawo z r. 1864 całą opiekę, a ponie-

RAPTULARZ PANA MATEUSZA JASIEŃCIECKIEGO,

Z ORYGINAŁU PRZEPISANY

mutatis mutandis,

przez

J. I. Kraszewskiego.

(Ciąg dalszy.—Zobaczyć nr 228)

Nie będę księdzu kanonikowi tań, iż zdawna dam nie widując, a do obcowania z pięcią białą nie będąc nawykły, zostałem, mogę powiedzieć, oczarowany przez strażnikową.

A jakem nie miał nim być, kiedy tak wdzięcznej postaci, jakem żyw nie spotkałem, ani żeby mi się tak uprzejmie uśmiechała, a tak patrzyła na mnie. Wprawdzie równie albo i milej jeszcze wdzięczyła się do francuza, lecz co na moją schedę przypadło starczyło by upoić.

Siedliśmy tedy do stołu, do którego jejmość parę butelek wina z powozu przyniesła, a francuz podczaszował przy nim, i sam susząc kieliszki i mnie zmuszając do tego.

Nie mogę dziś dobrze opowiedzieć jak nam ten wieczór przeszedł, gdyż zmęczony drogą, na czeze serce kilka kieliszków wychyliwszy, czułem że mi w głowie zasumiało i sam siebie nie poznawałem. Wiem że jakimś animuszem nabrał haniebaego, że po rękach całowałem panią strażnikową, zdrowie jej pił kłęczący i cale dokazywał zuchwale.

Francuz też, jakby go kto na sto koni wsadził, wesół był, a z wdową zdawał się intymie.

Wieczera się przedłużała niezmiernie, gdy nagle postłyszeliśmy dobijanie się do wrót austerji. Mnie to po prostu mówiąc ani śmierzdziało ni pachniało, ale francuz zbladł, porwał się, wdowa w ręce plasnęła, i gdy ja ze stołka anim się myślał ruszać, bo mi tam dobrze było, Laporte spojrzawszy na strażnikową rzucił się do drzwi i wybiegł.

Chciałem i ja za nim, gdy jejmość pobladłszy za rękę mnie chwyciła wołając:

— Jeśli Boga w sercu masz, broń mnie!

Śmiech mnie brał.

— Uspokójże się asiudźka— rzekłem — boć tu nie nie grozi. A że się kto po noey do wrót dobija, ani nowina ani strach!

Wtem wołać zaczęła:

— To oni! to oni!— i nuż po izbie latać, przypadając do mnie.—Broń mnie, zlituj się.

Mnie się dopiero oczy otworzyły iż w tem coś być musi, a że szabli przy sobie nie miałem, co było winą moją, chciałem skoczyć po nią. Nie puściła mnie wdowa.

Tymczasem tumult się jakiś zrobił. Słyszę bramę złamano, padła z łoskotem na ziemię, żydzi wrzeszczą jakby ich darł ze skóry, i w teje minucie dwu ichmościów z szablami wpada wołając:

— Gdzie on? gdzie ten szelma francuz?

Choć z gołemi rękami, ale widząc że niewiasty od napaści bronie potrzeba, chwyciłem stolek za nogę i zamachnąwszy nim jak palnąłem, takim jednego z napastników w łeb trafiwszy na ziemię obalił, a drugi szabłą mię dojechał po głowie, że mi się dziurgiem połała krew i oczy nią zasłyły... Już osłępiły czuję tylko jak mnie razy ze dwa cięto i padłem na ziemię...

Kiedym się obudził, znalazłem się postroinkami skropowany w tej samej izbie—tuż z głową obwiązaną szlachcic siedział poczęstowany przezemnie, a o-

bok drugi, wrzeszcząc oba i kłócąc się ze strażnikową.

Ze niezupełnie do zmysłów przyszedłem, nie zrezygnowałem o co chodziło aż nierychło.

Ichmość panowie Szelażkowie bracia byli rodzeni strażnikowej, którzy pono dowiedziawszy się iż za francuza wydać się myślała, a nie sądząc go równej kondycji, ba i o chłopstwo posiadając, w pogoń poszli za uchodzącymi. Mnie zaś jako koadjutorowi Laporta dostało się za niego cierpieć.

Francuza szukając po całej austerji, po lochach i po strychach, nigdzie go nie znalazłszy, w końcu Szelażkowie nałajawszy siostrze, która się im okoniem stawiła, nie mogąc ani zemsty wyrzucić, ani jej zabrać, bo się im nie dawała, drugiego dnia rano, nie mówiąc jak i gdzie wyjechali.

Domyśleć się było łatwo, że pewno na drodze nie omieszkają czatować.

Co do mnie, obrót fortuny nastąpił osobliwy, gdy się wyjaśniło że istnym przypadkiem się tu znalazłem. Pan Teodor i Erazm nietykło że mnie rozwiązali, przeprosząc zaczęli, ranę opatrzyli, ale choć chory musiałem z nimi na zgodę pić, co mi na ranę nie pomogło.

I co miałem do Warszawy śpieszyć po odjeździe ich, za cyrulikiem posławszy w karczmie obległem. Pocięchę tylko tę miałem, że piękna strażnikowa litując się mojemu plejzerowaniu w jej obronie otrzymanemu, sama przy mnie siedziała, głowę mi okładając.

Przyznaję się jegomości dobrodziejowi do grzechu tego, że momentami chorobym sobie życzył aby mić takiego doktora.

Bom ci ja nigdy na takich godach nie bywał, aby atlasowe raczki czoło mi dotykały, a czarne oczy taką słodyczą poiły—*Mea culpa*.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

każ i władzę nad szkołkami oddaje w ręce zebrań gminnych, nie przeto więcej nie trzeba, jak tylko wykonywania przepisu i rozumnego korzystania z jego atrybucyj; co się tyczy ilości szkół, to każda gmina, a nawet wieś, ma prawo założyć sobie szkołę.

Co zaś do kontroli jakości szkół, zebrania gminne mogą, mają prawo wybierać dla jednej albo dla kilku szkół osobnego nadzorcę z pomiędzy osób, mających prawo być wybieranymi na urzędy „administracji gminnej lub wioskowej“; działalność podobnego nadzorcę inteligentnego i przejętego dobru mi ołbrzymi może przynieść pożytek sprawie oświaty ludowej; prócz tego art. 38 i 12 ukazu daje zebraniom moc wybierania nauczycieli z pomiędzy znanych sobie i nieoszklakowanego prowadzenia się, jak również uwalniania ich w razie, gdyby nie odpowiadali godnie swym obowiązkom.

Na szczegóły tej ustawy baczną zwracamy uwagę ogółu, przy zachowywaniu ich bowiem sprawa oświaty stanąć może na jaknajlepszym gruncie; dalej w tym samym względzie pan J. wielce racjonalnie radzi zakładanie bibliotek gminnych, przeciwko czemu prawo nie mieć nie może; na ten cel możnaby obrócić fundusze z kar.

Pod względem potrzeb sanitarnych pan J. wymaga, ażeby każda gmina posiadała przynajmniej jednego lekarza, felczera i dwie akuszerki; jest to może za wiele, jak na biedną gminę, w każdym razie nie ulega kwestji, że zwiększenie personelu lekarskiego jest na prowincji koniecznym.

Godnym jest także uwagi projektowane przez pana J. usunięcie pokątnego leczenia.

Artykuł radzi także utworzyć pewnego rodzaju miejscowe organy sanitarne, które zresztą, mówiąc nawiasem, w gub. warszawskiej, staraniem rządu gubernjalnego już istnieją.

Pod względem ekonomicznym zaleca pan J. szersze zastosowanie i rozwinięcie kas pożyczkowych i oszczędności; zwraca także uwagę na utrzymywanie dróg zwyczajnych przez gminy.

W sprawie dobroczynności p. J. zaleca gminom rozciągnięcie opieki i pewnej kontroli nad swymi ubogimi i zajęcie się kwestją ochron wiejskich; na ten ostatni punkt radzilibyśmy szczególną zwrócić uwagę.

Szkoły rzemiosł dla kobiet.

—Y— Tak nazwana „kwestja kobieca“ różnie już u nas przechodziła fazy.

Naprzód mówiono o „emancypacji amerykańskiej“, o kobietach lekarzach, kobietach adwokatach i t. p.

Następnie pisano rozprawy o „prawach kobiet“, o „ekonomicznym wyzwoleniu“ płci niewieściej etc.; aż nareszcie poczęto poważniej myśleć o zapewnieniu kobiecie pewnej niezależności materialnej i bytu samodzielnego przez uzdolnienie jej w pracy najodpowiedniejszej dla jej sił i usposobienia.

Dzięki temu ostatniemu zwrotowi, który ukazał to przedewszystkiem, że w ważnej sprawie niewieściej zyskaliśmy od końca; dzięki temu mówię zwrotowi zyskaliśmy w kraju kilka szkół rzemieślniczych dla kobiet, zakres i działalność których (t. j. szkół) są już mniej więcej znane ogółowi.

Parę z tych zakładów istnieje jak wiadomo w War-

szawie, parę zaś na prowincji, a powoli zwiększa się ich liczba.

Jest to więc fakt godzien zastanowienia.

Czy praca kobiet rękodzielniczek potrafi wyjść zwycięzko wobec konkurencji sił męskich, kwestji tej nie można dziś przesądzać, gdyż tylko rozleglejsza praktyka może tu dać odpowiedź.

Na to wszakże zgodzić się trzeba, że jak na dziś i wśród naszych warunków, nie pozostaje nic innego kobiecie pragnącej zdobyć sobie byt niezależny i stać się użyteczną, jak chwycić się zajęć rękodzielniczych, a w czem właśnie szkoły rzemiosł, dając kobiecie uzdolnienie fachowe, mogą przynieść ważne usługi.

Aby jednakże cel ten mógł być w istocie osiągniętym, niedość jest zakładać szkoły, lecz potrzeba nadto umieć im nadać odpowiedni kierunek i postawić na tym stopniu, iżby każda uczennica wychodząca z zakładu miała tę pewność i to moralne przeświadczenie, że przy uzdolnieniu, jakie ztąd wynosi, nie zgini już w walce o chleb powszedni, ani też będzie ciężarem rodziny, że słowem nauka wyniesiona z zakładu dała jej chleb w rękę.

Czy szkoły, jakie mamy obecnie, dają tę rękojmię i to przekonanie wychodzącym z nich uczennicom?

Czy i jak wiele przygotowują one zdolnych naprawdę rękodzielniczek?

Nie mając bynajmniej zamiaru obniżać skali pożytku dzisiejszych szkół rzemieślniczych dla kobiet, ani też wątpić o dobrych chęciach tych zakładów, chcielibyśmy jednakże podnieść pytanie, jaki kierunek szkół wspomnianych byłby najodpowiedniejszym i najbardziej płodnym w owoce?

Ogólnie biorąc, dzisiejsza nauka rzemiosł, jakiej się poświęcają kobiety, robi wrażenie... próby, albo... zabawki.

Nie chcemy przez to powiedzieć, iżby taki charakter nauki pochodził wyłącznie z winy samych szkół rękodzielniczych, ale to pewna, że większa część kobiet kształcących się tutaj lub też wstępujących dopiero na naukę — najmniej myśli o tem, że praca fachowa ma jej dać byt w przyszłości.

Widzimy tutaj albo np. panny znudzone zbyt długim wyczekiwaniem... kariery małżeńskie, albo też niewiedzące wogólności co z czasem robić, i chwytające się tego lub owego rzemiosła dla chwilowego kaprysu; ale nie widzimy odpowiedniej liczby kandydatek pragnących zdobyć sobie środki godziwego zarobkowania, któreby dla niej było podstawą egzystencji, a dla rodziny, jeśli ją mieć będzie, rzeczywistą, w krytycznej zwłaszcza chwili, pomocą.

Dwie są, podług nas, główne przyczyny powyższego faktu: jedna leży w słabo rozwiniętych lub fałszywych pojęciach o pracy kobiet w ogóle, druga zaś w samej organizacji i kierunku dotychczasowych szkół rękodzielniczych.

Nie mogąc się rozwodzić nad pierwszą z tych przyczyn, ta bowiem przechodziłaby o wiele ramy artykułu, zwrócimy natomiast uwagę, że obecnie szkoły rzemiosł naprzód nie są zwykle dostępne dla uczennic uboższych; powtóre, że nauka w nich nie jest prowadzona doświadczeniowo; a potrzebie, że programy szkół, obejmujących nieraz rzemiosła dla kobiet nie zupełnie właściwe, pomijają wiele fachów, w których kobiety mogłyby zczasem pod względem uzdolnienia przewyższyć nawet płęć męską.

Być może, że szkoły rzemiosł nie mogą dawać nauki po cenach niższych niż dają obecnie; ale bądź co bądź jest możliwem to, aby nauka każdego fachu udzielana była z większą systematycznością, to jest nie po parę np. godzin (jak to się w niektórych zakładach praktykuje) w tygodniu, ale każdodziennie.

Prawie we wszystkich szkołach rzemiosł dla kobiet widzimy np. z wielkim zapalem uprawiane szewstwo, chociaż praktyka okazała, że każda z pracowniczek tego fachu musi się ostatecznie udawać do pomocy mężkiej, gdy tymczasem rękodzieła takie, jak jubilerstwo, zegarmistrzostwo, koszykarstwo galanteryjne i t. p. bywają albo obojętnie traktowane, albo też zupełnie w programach opuszczane.

Tym sposobem szkoły o jakich mowa tracą mimo woli z oczu ów cel praktyczny, a wobec znów czego każda nowa dążność zmierzająca ku temuż celowi staje się tembardziej pożądaną.

Mówiąc to, mamy w tej chwili na myśli świeżo otwarty zakład naukowo-rękodzielniczy dla kobiet, zostający pod kierownictwem p. A. Suchowieckiej.

Ozem „zakład“ ten stanie się w przyszłości i jakie kandydatkom garnącym się do rzemiosł da rezultaty? tego naturalnie nie możemy przewidzieć.

Obecnie uderzyły nas w programie dwa względy ogólniejsze i zasługujące tem samem na podniesienie.

Naprzód w nowej tej szkole rzemiosł ma być uwzględnionem położenie materialne uczennic, to znaczy że będzie tutaj ułatwionym przystęp i dla mniej zamożnych.

Dalej program, obok rzemiosł uprawianych już przez kobiety, obejmuje wiele fachów, w których płęć niewieścia dotąd sił swoich nie próbowała, a w których dojść może nawet do większego udoskonalenia; do rzemiosł takich należą np. koronkarstwo, jubilerstwo, zegarmistrzostwo, szmuklerstwo, fryzjerstwo itp.

Rzecz zaś prosta, że o ile programy szkół rzemiosłowych dla kobiet będą obszerniejsze, o tyle i zakres uzdolnienia fachowego kobiety naszej łatwiej może być rozszerzonym.

Obok rzemiosł, program szkoły p. Suchowieckiej uwzględnia i przemysł wiejski, jak np. ogrodnictwo, jedwabnictwo itp.

Domowe gospodarstwo wiejskie daje w istocie kobietom szerokie pole działalności; gorąco więc życzyć należy, aby pole to nie leżało odłogiem.

Godnym jest przytem uwagi, że dla łączności teorii z praktyką, a co za tem idzie i dla większej korzyści uczennic, kierowniczka zakładu ma urządzić z czasem pod miastem „fermę wzorową“, gdzieby uczennice we właściwych porach roku oddawać się mogły zajęciom oraz doświadczeniom praktycznym.

Wreszcie za szczęśliwą uważać należy myśl wprowadzenia (mających oddawna już miejsce za granicą) wykładów „ekonomji domowej“, a które to wykłady dla wielu z naszych miejskich i wiejskich gospodyń nie będą zapewne zbyt bezużytecznymi.

Jak więc widzimy, w programie nowej szkoły rzemiosł jest wiele rzeczy nowych i trafnie pomysłanych; a w ogólności program jest obszernym i wskazuje wyraźnie, że będzie to u nas pierwszy zakład tego rodzaju, urządzony na większą skalę.

Wobec zaś tego nie pozostaje jak życzyć, aby rzecz tak korzystnie przedstawiająca się w teorii, przyniosła jak największe rezultaty w praktyce, i aby

OPOWIADANIE BABKI

przez
ERCKMANA CHATRIANA.

(Tłómaczenie upoważnione.)

(Ciąg dalszy. — Zobaczycie nr 228.)

Więc przytrzymał nas wołając:

— Pozostańcie na miejscu, moi państwo. My tutaj głową odpowiadamy za was. Czekaćcie tu rozkazów naszego cnotliwego księcia Yeri Hunsy, który powraca nareszcie do swojego kraju, gdzie przez długi czas jakobini rządząli się jak szare gęsi. On tylko sam może rozporządzać waszym losem.

Więc byliśmy uwięzieni w zamku, a ja smutnie spoglądałam na drogę, oczekując co chwila pojawienia się nieprzyjacielskiego wojska.

Rozenthal był zamknięty w swoim pokoju, a u drzwi stało dwóch chłopów uzbrojonych widłami. Anułka płakała. Stara jej piastunka rodem z Lotaryngji, Martjana Richter i służący alzatezyk Zaphery May, pozostali nam sami wiernymi.

To też zamknęli ich wraz z nami.

I kiedy tak patrzę na drogę wystraszona, spostrzegam kilkunastu huzarów francuskich, ukazujących się na granicy lasu i zjeżdżających powoli z pagórka żeby się dostać do drogi w wąwozie.

Jechali oni przez pola pokryte śniegiem, nie spiesząc się weale.

Dowódca ich, wyprzedzający cały oddział o kilkanaście kroków, skurczony na siodło, z nasuniętym na czoło kołpakiem, którego długie włosy spadały mu na nos jak u pudła, z nastrzępionymi szeroko rudymi wąsami, do których przyczepiały się sople lodowe, zdawał się pilnie śledzić okolicę.

Na pierwsze wejście dziwnie barbarzyńsko on wyglądał. Mundur na nim był zbrukany i odarty, spodnie z grubego sukna ze skorzanami naszytymi mającymi wyobrażać cholewy od butów, nogi ciężko zwisały się na strzemionach, a długa szabla, wisząc na skórzanym temblaku, uderzała ciągle o siodło.

Koń pod nim był czarny, chudy, z długą grzywą, z sutym ogonem sięgającym do ziemi, widocznie i ów koń miał w sobie coś dzikiego. Zdawało mi się, że musi on być węgierskiego albo kozackiego pochodzenia i że terazniejszemu swojemu właścicielowi dostał się jako zdobycz wojenna.

A jednak, spoglądając na tego jeźdźcę, który tak bystro wodził wzrokiem naokoło, jakieś dalekie wspomnienie schwytało mnie za serce:

— Nie pierwszy to raz widzę tego człowieka — pomyślałam sobie.

A inni wszystkie starzy żołnierze z opaloną twarzą, szczerkami faworytami i sterzącymi wąsami, podobni byli do swojego dowódcy jakby rodzina jaka.

Widocznie ci ludzie od całych miesięcy i lat może nie opuszczali siódła.

Na koniu było im tak wygodnie jak w domu.

Wyjechano na drogę, dowódca zawsze trzymając się przodem, podjechał cwałem na pagórek, z lewej strony którego dobrze widać było cały gościniec do Kaiserlautern. Widać było ztamtąd jak na dłoni mia-

steczko Pirmassens, na pochyłości wzgórza, poza zamkiem.

Potem zjechał z pagórka truchtem i zaczął dawać jakieś informacje żołnierzom swojego oddziału, a gięstem wskazywał kierunek od Landshut, zdając się twierdzić, że ztamtąd ukaże się nieprzyjaciel.

I kiedy przypatrując się całej tej scenie, zwróciłam także oczy na Pirmassens, ujrzałam nagle oddział z 15 może jeźdźców, w białych mundurach i niewielkich kaszkietach z pióropusami, którzy wjeżdżali na główną ulicę po za mурowanym parkanem jak nasz otaczającym. Jechali oni przyspieszonym cwałem i nie mogli widzieć huzarów.

Ale ci także nie czekali na nich.

Po za austriackim oddziałem, byli to bowiem austriacy, biegł cały tłum ludu, mieszczan i chłopów, uzbrojonych kijami, a na ich czele szedł pan kamerath Piper. Domyślałam się zaraz, że to jest awangarda korpusu austriackiego, która w wigilję tego dnia przybyła do Pirmassens, przepędziła tam noc i teraz skutkiem denuncjacji naszych dobrych przyjaciół przybywała nas aresztować.

Rozenthal, uwięziony w pawilonie z drugiej strony pałacu, widział także ten ruch cały, jak mi później powiedział o tem.

Położenie nasze stawało się coraz przykrzejsze i niebezpieczniejsze. Widocznie cały ten tłum postępował za żołnierzami w bardzo nieprzyjaznych zamiarach dla nas, i byłam bardzo przestraszona, szczególnie ze względu na nasze dziecko.

Ale dzięki niebu mieli się znaleźć wybawcy.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

wogóle szkoły rzemiosł dla kobiet—dostarczyły nam więcej niż dotąd pracowniczek *prawdziwie uzdolnionych* fachowo.

KOLEBKA BONAPARTYCH.

—r— Pisarz niemiecki, Karol Braun z Wiesbaden, opisuje swe odwiedziny w domu Bonapartych na wyspie Korsyce.

Mnóstwo tu zajmujących i anegdotycznie opowiedzianych szczegółów, tak że pośpieszamy podzielić się z czytelnikami tym fragmentem.

Dom stoi frontem na t. z. Letitiasquare, skierowany ku ulicy sześciu oknami i głównym portalem, ponad którym napis, umieszczony na białej marmurowej tablicy, ogłasza dumnie, iż tutaj stała kolebka wielkiego korsykańczyka.

Front ten nie zdobi się wyszukaną architektoniką, zbudowany w najskromniejszym genueńskim stylu pałacowym.

Z bramy wstępujemy niezwłocznie na wysokie granitowe schody, wiodące do pokoi mieszkalnych; na dole bowiem są tylko sklepy i sklepy.

Na piętrze zajmuje najwydatniejsze miejsce sala balowa, wyglądająca na ulicę dwunastu wąskimi oknami.

Ale historyczny punkt ciężkości gmachu leży po stronie przeciwnej.

Jest tu mały salonik, w którym Napoleon miał swoją bibliotekę i swój liche fortepianik, narzędzie pierwszych ćwiczeń muzycznych cesarza i jego siostry...

Obok leży pokój matki; tu stoi skromna, dosyć szeroka sofa, okryta starą, wypłowiałą materją bawelnianą w paski.

Nietylko zab czasu nadgryzł znacznie tę pamiatkę, ale i ciekawość turystów znęcała się nad nią nielitościwie.

Na tej sofie dnia 15 sierpnia 1769 r. urodził się Napoleon Bonaparte.

Letycja Ramolino, zwana następnie w urzędowym języku: „Madame Mère“, w późnej starości żyjąc w Rzymie, opowiedziała pewnemu amerykańskiemu, mr. Lee, okoliczności towarzyszące przyścisłu na świat wielkiego syna, a p. Lee skreślił takowe w książce: „The life of the emperor Napoleon!“

Według niego rzecz się tak miała.

Letycja znajdowała się dnia tego na uroczystym nabożeństwie w kościele—dzień 15 sierpnia jest bowiem dla katolików świętem Wniebowzięcia Najświętszej Panny.

Tu uczuła zbliżając się chwilę rozwiązania; pośpieszyła więc do domu, ale na drodze spotkał ją młody dandys miejscowy, który nie omieszkał wyrazić jej parę uniesień nad świeżością jej cery, różowem wizerunkiem jej policzków i blaskiem oczów—zjawiskami naturalnymi w takiej chwili.

Urwała niewygodną dla siebie rozmowę i pobiegła do domu; nie mogąc jednak zdążyć do sypialni, leżącej o dwoje schodów wyżej, upadła na wspomnianą sofę...

Tak śpiesznie było wielkiemu bohaterowi ujrzenie światła, będący dłoń, że użyjemy słowa Szekspira, „ostrogę, którą rozciął mieczem“.

Chociaż Letycja była francuską, nie znała nigdy należycie tego języka; z wielką trudnością wyuczono ją tych kilku słów, które wymawiać musiała przy urzędowych przyjęciach, jak: „*Altesse Imperiale*“ albo „*Madame Mère de l'empereur et du roi*“.

Natomiast wybornie umiała robić pieniądze, administrować swym rozległym majątkiem i rządzić swym dworem.

Z pomiędzy wszystkich księżniczek, jakie widziałem, miała ona najwięcej majestatu i godności, jakkolwiek w młodych latach upędzała się wspólnie z gerylasami na wyspie, przejeżdżając w szybkiej ucieczce nurt potoku górskiego, Liamonte, omal nie utonęła, a po śmierci swego płochego i wesołego męża (Karol Marja Bonaparte ur. w Ajaccio 29 marca 1746, umarł d. 14 lutego 1785 r. na raka w Montpellier), który roztrwoniał cały majątek, w największym żyła niedostatku, dopóki nie otrzymała majątku z funduszu państwa.

Tak pisze o niej współczesny dyplomata hiszpański.

Inne osoby, które widziały ją na krótko przed zgonem (umarła dnia 2-go lutego 1836 r. w Rzymie), zapewniają, że w samotnym swym pałacu, w gronie rodziny, która ją głęboko czciła, podobną była do monarchini pozbawionej tronu.

Po francusku nie umiała nigdy; włoski zapewniali, że jej francuzczyzna ma akcent włoski; francuzi, że jej włoski język brzmi po francusku.

Pewien stary bonapartysta opowiedział panu Braun Wiesba den wyborną historję o Bernadotte i Pozzo di Borgo.

Było to w roku 1814 — sprzymierzone wojska szły na Paryż.

Pozzo di Borgo i Bernadotte, podówczas królewicz szwedzki, znajdowali się w głównej kwaterze, w której rozprawiano nad tem kogo posadzić na tronie francuski?

Ze Napoleona potrzeba strącić, na to była powszechna zgoda.

Ale kogo jeszcze.. Burbonów nie lubiano także.

Większość ludności oczekiwała restauracji przywilejów duchowieństwa i szlachty, a złamania praw mieszczaństwa i ludu.

— Widzisz pan — rzekł Bernadotte do p. Pozzo di Borgo, którego pragnął sobie pozyskać — nie należy utrzymać na tronie ani Bonapartego, ani Bourbona; ażeby dać narodowi należyte rękojmie, powinien on być jednak francuzem — francuzem, który odznaczył się w pokoju i wojnie, ale w sposób, nie wzbudzający nieufności albo współzawodnictwa dostojnych sprzymierzeńców; francuzem, który uczesniczył w chwale Napoleona, a dzisiaj należy do najzacieńszych jego wrogów i zaręcza, że nigdy z Bonapartem się nie połączy...

Przebiegły Pozzo domyślił się zaraz, iż Bernadotte mówi o sobie.

Postanowił więc dać mu odprawę szwedzką; udał zakłopotanie i począł z udaną nieśmiałością jąkać te słowa:

— Ach, wasza królewska mość jesteście zbyt łaskawym; czyż istotnie chciałbyś mię wobec mocarstw popierać na tron francuski? Jestem zdumiony... ale istotnie, wszystkie własności, jakie wasza wysokość wymieniasz, znajduję zebrane w mej osobie.

Królewicz szwedzki urwał rozmowę domyśliwszy się żartu i przed Pozzo di Borgo nie wracał już nigdy do tego przedmiotu.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

— W jednej z wyższych instytucyj rządowych roztrąsaną będzie wkrótce kwestja rozciągnięcia na Królestwo ustawy dla kościołów luteranckich, obowiązującej w Cesarstwie.

— Wypracowane wkrótce zostaną w ministerjum spraw wewnętrznych projekty względem przeprowadzenia wodociągów i drenów przez terytorja będące własnością osób prywatnych.

— W ministerjum finansów powstała myśl obandelowania butelek z winem szampańskim przywożonych z zagranicy, a to dla zapobieżenia praktykowanemu często podrabianiu tego wina w kraju.

— Z opłat gubernjalnych, asekurowanych w Królestwie Polskiem, ministerjum spraw wewnętrznych oczekuje w r. 1880 wpływów w sumie rs. 2,044,250.

— Departament podatków niestałych oczekuje na rok 1880 zapłaty za bilety na posiadanie broni wydawane w Królestwie Polskiem wpływu w sumie rs. 18,000.

— W dniu 5 b. m. odbyło się w Kaliszu zebranie obywateli miejscowych w sprawie ustanowienia komitetu, któryby się zajął przyspieszeniem agitowanego oddawna projektu kolei z Łodzi do Kalisza. Na posiedzeniu p. Moritz, pełnomocnik starającego się o koncesję na budowę rzeczonyj drogi księcia Druckiego-Sokolińskiego, zakomunikował zebranym warunki wypuszczenia w obieg akcyj i obligacyj przedstawiających kapitał na budowę kolei potrzebny. W końcu na wniosek jednego z obecnych do udziału w przedsięwzięciu nad koleją pracach postanowiono zaprosić obywateli i przemysłowców z kaliskiego i piotrkowskiego, a głównie z miasta Łodzi.

— Most na kolei nadwiślańskiej, pomiędzy stacją Nowa-Aleksandrja i Klementowicami we wsi Pożóg, zerwany powodzią wiosenną w maju r. b., już w zupełności od fundamentu nanowo odbudowany został. W dniu 8 b. m. założono na nim żelazną formę, wyrobioną w zakładach Lilpola i Rau, a następnie przełożona będzie droga żelazna z nasypu tymczasowego napowrót na dawny plant. Manipulacja ta ruchowi pociągów nie przeszkodzi.

— Policji wykonawczej polecono od dnia dzisiejszego czuwanie nad wykonaniem rozporządzenia, wzbraniającego sprzedaż artykułów spożywczych za Żelazną bramą na zewnątrz straganów.

— Ponowiony i obostrzony został nakaz stawiania latarni i barjer ostrzegających o naprawie bruku w pewnej miejscowości.

— W dniu 5-tym listopada odbędzie się w magistracie licytacja na dostawę dla wodociągów warszawskiego i praskiego 254,000 pudów węgla kamiennego.

— W czwartek bieżącego tygodnia osobna komisja wyznaczona przez p. prezydenta miasta odwiedzi bydłobójnię na Rybakach i przekona się o stanie robót restauracyjnych, które w tych dniach ukończono.

— W tych dniach ukończone zostały roboty restauracyjne około aresztu policyjnego.

— Zwołana na ubiegłą sobotę sesja zgromadzenia rzeźników warszawskich nie przysłała do skutku, ponieważ przybyło na nią tylko dwadzieścia kilka osób, t. j. zaledwie piąta część rzeczonyj zgromadzenia, dla prawomocności zaś posiedzenia wymagana jest przez ustawę zgromadzenia obecność przynajmniej trzeciej części jego członków; odożona z wyjątkowego powodu sesja odbyć się ma w nadchodzącą środę o godzinie czwartej z południa w sali magistratu.

— Dziś, o godzinie 10-tej rano, odbyło się uroczyste otwarcie szkoły ogrodniczej.

O jej otwarciu, o rozkładzie nauk pisaliśmy już przed miesiącem, niedawno zaś obznajomiliśmy czytelników naszych ze środkami finansowemi tejsze szkoły i staraniach jakie podjąć musiał p. Aleksandrowicz, jej dyrektor, ażeby zebrać niewielką stosunkowo, bo tylko 7500 rs. wynoszącą sumę, na utrzymanie szkoły i 30 internów i to tylko na lat trzy.

Akt otwarcia rozpoczęło nabożeństwo w pobliskim kościele św. Barbary.

Następnie rz. r. st. Hornberg, inspektor szkół miasta Warszawy, wraz z dyrektorem szkoły, jej inspektorem p. Jankowskim, redaktorem *Ogrodnika polskiego* i profesorami przyszłymi tejsze szkoły oraz zebranymi gośćmi przeszli do sali, w której zgromadzeni byli wszyscy dotychczas zapisanu uczniowie.

P. Hornberg w krótkim przemówieniu oddał cześć zasługom p. Aleksandrowicza około założenia szkoły i uznając jej potrzebę, wróżył młodemu zakładowi świetne powodzenie.

Następnie dyrektor Aleksandrowicz wymownem słowem skreślił znaną już czytelnikom z przeszłych artykułów naszych historję powstania szkoły.

Przytem dyr. A. zwrócił uwagę uczniów na tę okoliczność, iż „ofiarodawcy, których kosztem szkoła powstaje, patrząc będą pilnie na rezultaty swoich ofiar“, a więc od tych pierwszych uczniów zależeć będą losy i przyszłość instytucji.

P. Aleksandrowicz zawiadomił dalej, iż godność honorowego opiekuna tej szkoły przyjął p. Władysław Kronenberg, główny pomocnik p. Aleksandrowicza w staraniach około zebrania potrzebnych funduszy, niejako kreator szkoły.

W dalszym ciągu aktu pan Jankowski, inspektor szkoły, odczytał obywiązujać mające przepisy tak ogólne jako i szczegółowe dla internów i eksternów.

Z przepisów tych zanotować nam wypada samorząd internów, którzy z pomiędzy siebie wybierać będą gospodarza na miesiąc radę zarządzającą z trzech członków złożoną.

Sposób to, który nam się wydaje niezmiernie praktyczny i pożyteczny.

Po przeczytaniu wreszcie rozkładu nauk, ogłoszeniu szkoły za otwartą i zapisaniu się obecnych do księgi pamiątkowej szkoły, akt uroczysty zakończony został gościnnem przyjęciem zgromadzonych.

— Doroczny egzamin w instytucie poprawy dzieci w Mokotowie odbędzie się w przyszły czwartek; akt ten opóźniony został z powodu choroby kuratora zakładu.

— Przypominamy komu należy, iż termin zbierania składek na rzecz kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie kończy się już z dniem 1-ym listopada.

— Ze względu na zwiększającą się ciągle liczbę t. z. obrońców prywatnych, zjazd sędziów pokoju, 1-go kręgu gubernji lubelskiej, postanowił ograniczyć liczbę tego rodzaju obrońców w swym okręgu tylko do dwunastu i więcej pozwoleń na stawanie przed sądem nie wydawać; wzór to do naśladowania!

— Piotrkowski dziennik gubernjalny donosi, że od dnia ukazania się w powiecie będzińskim zarazy na bydło po dzień 26 września zachorowało 137 sztuk bydła, padło 9, zabito 587.

— Słyszeliśmy, iż kilkudziesięciu właścicieli domów przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście powzięło projekt wysadzenia znacznej części tej ulicy drzewkami.

— Przejazd przez ulicę Marszałkowską, w znacznej części zatamowany wskutek prowadzonych na niej robót, został już całkiem otwarty.

— Z robót miejskich. Na ulicy Mazowieckiej odbywa się układanie kostkowego bruku.

Na ulicy Elektoalnej uskuteczniane zostaje asfaltowanie chodników.

Na Nowym-Swiecie układane są na chodnikach nowe płyty kamienne.

— W zeszłą sobotę odbył się w muzeum przemysłowo-rolniczem ósmy odczyt publiczny pana J. Boguskiego, który wykladał dalej o dźwięku.

Do studjowania akordów doskonałych i mniej do

skonałych, czyli interwałów, służy wybornie „podwójna syrena Helmholtza“.

Stosunek drgań bywa w interwałach bardzo rozmaity; najprostszym stosunek drgań daje *unissono*.

Wyszczególniwszy stosunki drgań w rozmaitych interwałach, objaśniał następnie prelegent powstawanie tonów w kluczu basowym, czyli kombinacyjnych, dających się słyszeć przy odzywaniu się dwóch tonów bardzo blisko od siebie dostrojonych.

Wreszcie mówił pan Boguski o historii skali muzycznej.

Obecna skala muzyczna jest, jak dowodzi historia, prostem, z pewnymi modyfikacjami, rozwinięciem się kwinty, owego akordu, w którym stosunek liczby drgań wyraża się jak 3:2.

Skala muzyczna wyrobiła się w Grecji i obejmowała cztery tony *c, f, g, c*; lira Orfeusza miała cztery struny.

Cztery te tony wystarczającymi były do zadowolenia potrzeb deklamacyjnego śpiewu: gdy głos wyrażał pytanie podnosił się o kwartę, gdy akcentował ostatnią sylabę obniżał się o kwintę, a podwyższał się o kwintę przy zamknięciu *recitativa*.

Chińczycy mają taką samą skalę muzyczną i podług też takiej skomponowane są wszelkie ludowe pieśni szkockie, z tą wszelako różnicą, iż, zamiast zasadniczego tonu *c*, występuje ton *h*.

Obecna skala muzyczna, gamą nazwana, ma tonów siedm.

W końcu nadmieniał prelegent o dawnym sposobie śpiewania melodji przez chóry.

Pierwotnie chóry kobiece tem się różniły od męskich, iż, śpiewając z nimi jednocześnie, brały melodję o jedną oktawę wyżej.

Podobny sposób, odznaczający się monotonością melodji, wprowadzili do muzyki kościelnej biskup Ambrozjusz z Medjolany i papież Grzegorz Wielki.

Dopiero Guido Arezzo podał nowy sposób chóralskiej muzyki polifonicznej, w której łączą się dwie melodje.

Prelegent wypowiedział odczyt swój, jak zwykle, bardzo zajmująco.

— Z teatru i muzyki.

* Repertuar teatrów warszawskich na tydzień biejący zapowiada co następuje:

Teatr wielki:

Poniedziałek: „Bal maskowy“; wtorek: „Syn puszczony“; środa: „Hugonoci“; czwartek: „Modniarki“, piątek: „Ernani“; sobota: „Hrabina“; niedziela: „Kuglarka“.

Teatr rozmaitości:

Poniedziałek: „Cudzoziemka“; wtorek: „Babie lato“, „Pomyłka“, „Jestem zabójcą“, „Teodolinda“, środa: „Przyjaciele“; czwartek: „Dom do sprzedania“, „Pomyłka“, „Postanowienia“, „Kłopoty dziadunia“; piątek: „Kwiat z Tlemcenu“, „Szalony zakład“, „Consilium facultatis“, „Kłopoty dziadunia“; sobota: „Rodzina Fourchambault“, niedziela: „W Alpach“, „Szalony zakład“, „Z jakim się wdajesz, takim się sam stajesz“, „Zbudziło się w niej serce“.

* Próby z pięcioaktowej komedji Wiktoryna Sardou pod tytułem „Mieszczanie w Pont-Arcy“ już się rozpoczęły.

W sztuce tej wystąpią panie: Czakówna, Derynzauka, Gilska, Lebrunowa, Mazurowska, Micińska, Ostrowska i Rakiewiczowa, panowie: Grubiński, Grzywiński, Ostrowski, Rapacki, Stromfeld, Tatarkiewicz Jan.

* Dzisiaj w „Balu maskowym“ debiutować będzie tenor włoski pan Cezar Clementi, na scenie zaś teatru rozmaitości wystąpi w „Cudzoziemce“ pani Ostrembowa.

* W piątek przypada debiut panów Clementiego i Pro w „Ernani“.

* BBC donosi, iż Juljusz Zarębski powołany został na profesora konserwatorium brukselskiego.

* W dniu 6-tym listopada odbędzie się koncert p. Stanisława Sachońskiego, barytonisty ze współudziałem pań: Dowiakowskiej, Derynzaki i Szlezygierowej.

— Statua św. Jana, stojąca na ulicy Senatorskiej, jest obecnie odnawiana.

Fundament, na którym się wznosi, ma być przebudowany.

Nareszcie!

— W dniu wczorajszym, przechodząc przez ulicę Chmielną, zauważyliśmy świeżo przybity znak:

„Zakład nauki kucharstwa dla kobiet“.

Tak więc Warszawa doczekała się tyle pożądanego... akademji dla kucharek!

— Banda łotryków.

W lesie, należącym do dóbr Nienice, na drodze z Lublina do Lubartowa, zdarzały się od niedawna wypadki rabunku i okradania podróżnych.

Zwróciło to uwagę władz.

W tych dniach czterej sprawcy owych napadów zostali ujęci.

Hersztem ich miał być niejaki L., zbiegły z więzienia.

— Zbrodnie.

Przed kilkunastu dniami w wiosce Kirsztajnow, w pow. sochaczewskim, włościanin Józef Bielski spostrzegł w swym ogrodzie kota będącego własnością sąsiada Kuźmińskiego i począł go szezuc...
Na hałas wybiegł ze stodoły Bartłomiej Kuźmiński i piętnastoletni syn jego, Karol.

W ich obecności Bielski zabił kota.

Następnie z wyrwanym z płotu wielkim kołem rzucił się na Kuźmińskiego, uderzył w pierś, a gdy ten upadł, rozbił mu w drobne kawałki czaszkę...
— Oto jest główny djabeł — wołał przytem.

Po spełnieniu czynu zgrodniczego B. rzucił się na żonę zabitego, która przybiegła na krzyk.

Od matki jednak oderwał złoczyncę Kuźmiński syn.

Gdy B. puścił się za tym ostatnim w pogoń, przytrzymali go nadbiegli wieśniacy.

Są pewne przypuszczenia, iż Bielski popełnił zbrodnię w przystępie obłąkania zmysłów.

— Panu X. zachorowała żona.

Przywołano lekarza, który zbadawszy chorą, mimochodem wyraził obawę co do zapłaty.

— Panie konsyljarzu! — rzekł mąż — czy pan zabije czy wyleczy moją żonę, dam sto rubli.

Chora zmarła.

Wkrótce po pogrzebie zjawia się lekarz po przyręczone honorarium.

— Lekarzu! — rzekł wieśniak — jestem gotów dotrzymać obietnicy; pozwól pan jednak zadać sobie dwa pytania w obecności tych zacnych świadków:

— Zabieś pan moją żonę?

— Czy zabiłem? jakto! naturalnie że nie!

— Tem lepiej... wyleczyłeś ją pan?

— Niestety nie!

— A więc, jeżeli jak pan sam przyznajesz, nie zabiłeś ją ani wyleczyłeś, nie masz prawa upominać się o zapłatę, zważywszy warunki naszej umowy...

— Szczyt cierpliwości.

Wylizac wszystką sól Wieliczki.

— W płomieniach.

Podczas wczorajszego przedstawienia w teatrze wielkim zdarzył się smutny wypadek.

Skutkiem nieostrożnego obchodzenia się ze spirytusem przez przygotowywujących ognie sztuczne w 1-ym akcie „Meluzyny“, zapaliła się lekka odzież na tanierce pannie R...
Na ratunek pośpieszył czempredzej strażak będący na służbie, Józef Zimak.

Zdołał on płomień natychmiast ugasić.

Dzielnego strażaka p. prezesa dyrekcji teatrów w nagrodę za czyn ten obdarzył — dwudziestoma pięcioma rublami.

— Wypadki.

* Dziś nad ranem, o godzinie 5 1/2, na ulicy Przejazd pod nr 9, na poddaszu, zastrzelił się wystrzałem z rewolweru M. L.

Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

* Na ulicy Grzybowskiej pod nr 18, córeczka stróża, pozostawiona na chwilę bez dozoru, podeszła do palącego się na kominku ognia i zapaliła na sobie ubranie.

Na krzyk dziecka nadbiegli naszczęście doń rychło rodzice i ugasił płomień.

Dziecko jednak poparzone niebezpiecznie.

* Doróżkarz nr 519 najechał na ulicy Chłodnej Józefa Tneza nieszkodliwie.

* Na Świętojańskiej woźnica Piotr T., kierujący koniami ułańskiego pułku, przejechał głuchoniemą Józefą B., która podniosła się bez szwanku.

Na Dzikiej woźnica piwowarski, Andrzej B., przejechał wyrobnicę Juljanę N., która jest zraniona w lewą nogę.

Na ulicy Wolskiej, niewiadomy woźnica najechał wozem od cegły 7-letniego, chłopczyka Mikołaja K. i okaleczył go.

Winowajca poszukiwany.

— Złożyli w redakcji Kurjera Warszawskiego: K. N. rs. 1; W. C. rs. 1; J. K. rs. 1; K. N. rs. 1; F. Dr. rs. 1 na kościół Wszystkich Świętych na Grzybowie.

ODPOWIEDZI OD REDAKCJI.

— Pani Jagminowej. Dziękujemy za pamięć, ale nie możemy...

Nekrologja.

† W dniu 14, to jest we wtorek, odprowadzoną będzie duszę s. p. Stefana Chojackiego, w kościele Narodzenia Najświętszej Marii Panny na Lesznie, o godzinie 10-tej zrana, żałobna wotywa, na którą synowie, córka i synowa zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —21361—

† W dniu 14 października, to jest we wtorek, jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. Ksawerego Filipkowskiego, b. oficera b. wojsk polskich, b. radcy Dyrekcji Tow. kredytowe-W

go ziemskiego, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, o godzinie 11-tej zrana, na które pozostała żona wraz z dziećmi i wnukami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —21368—

† We wtorek, dnia 14 b. m., jako w drugą rocznicę śmierci s. p. Walerji z Dworzeckich Trzaska, odprowadzoną zostanie żałobne nabożeństwo w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, o godzinie 9-tej zrana, na które pozostały mąż z córką zaprasza krewnych i znajomych.

† Za duszę s. p. Jadwigi Teresy z Niedźwieckich Grabowskiej, żony rzeczywistego radcy stanu, b. członka senatu, w dniu 14 września r. b., we wsi Wierznicy, gubernji plockiej, zmarłej w dniu 15 października r. b., we środę, jako w dniu jej imienin, odprowadzone będzie o godzinie 9-tej zrana w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej żałobne nabożeństwo, na które pozostały w smutku pogrążony mąż wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —21385—

† We środę, dnia 15 października r. b., jako w dzień imienin s. p. Jadwigi z Simlerów Sawickiej, odbędzie się w kościele św. Józefa Oblubienca, na Krakowskim-Przedmieściu, żałobne nabożeństwo, na które pozostały mąż wraz z siostrami uprzejmie zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych.

† Z powodu imienin przypadających w dniu 15 października r. b. odbędzie się nabożeństwo żałobne za duszę s. p. Teresy z Kropiwickich Popławskiej, w dniu 15 b. m., to jest we środę, w kościele św. Józefa, na Krakowskim-Przedmieściu, o godzinie 10-tej zrana, na które pozostała rodzina zaprasza krewnych i przyjaciół zmarłej. —21355—

† W dniu 14 b. m., to jest w nadchodzący wtorek, jako w bolesną rocznicę śmierci drogiej matki s. p. Salomei z Riechtów Kwasniewskiej, wdowy po b. obywatelu i asesoro farmacji m. Radomia, odbędzie się żałobna wotywa, w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 11-tej zrana, na którą w ciężkim smutku pozostała córka zaprasza familję i znajomych. —21395—

† S. p. Ludwik Henryk Pobóg-Bielicki, obywatel ziemski, przeżywszy lat 58, w dniu 11 października r. b., po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, zakończył życie. Pogrzebni w niutulonym żalu żona i dzieci zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 14 b. m., to jest we wtorek, o godzinie 11-tej zrana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie i na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 4-tej po południu, na cmentarz owaskowski. —21387—

† Wszystkim, którzy raczyli odprowadzić zwłoki męża mojego s. p. Józefa Witkowskiego na wieczny spoczynek, składam serdeczne podziękowanie. Konstancja Witkowska.

KRONIKA TELEGRAFICZNA.

× Paryż 11-go października.—Recepcję historyka Henryka Martina, następcy Thiersa, naznaczono na 20 listopada; mowę powitalną wypowie, w miejsce Oliviera, p. Marmier.

× Paryż 11-go października.—Według Bulletin des Halles, tegoroczne zbiory zboża we Francji dały tylko 76 1/2 milionów hektolitrow, podczas gdy przeciętnie wynosiły wpięć 102 miliony; również i zbiory buraków cukrowych były małe.

× Madryt 11-go października.—Ślub króla Alfonsa z arcyksiężniczką Krystyną odbędzie się w dniu 27 albo 29 listopada. Arcyksiężniczka Krystyna uda się do Hiszpanji nie jako królowa, lecz jako arcyksiężniczka austriacka. W Wiedniu nie odbędzie się ślub prokuracyjny.

× Londyn 11-go października.—Następujące państwa zawiadomiły o postanowieniu przystąpienia do nowego międzynarodowego kodeksu sygnałów morskich i rzecznych, oraz nowego porządku żeglarskiego: Francja, Niemcy, Rosja, Włochy, Hiszpanja, Portugalia, Belgja, Danja, Szwecja, Holandia, Austria, Grecja, Chili i Stany Zjednoczone.

× Londyn 11-go października.—W angielskich obwodach przemysłowych żywa wybuchła walka o wynagrodzenie piacoy. Związek budowniczych w Liverpoolu postanowił zniżyć wynagrodzenie o penny na godzinę we wszystkich gałęziach budownictwa. Robotników okrętowych w Middlesborough, Stockton i Hartlepool uwiadomiono o obniżce o 10%. Robotnicy oświadczyli, iż będą strejkować. W wielu miastach będą urządzone meetingi dla uzyskania od rządu poparcia dla pozostających bez roboty, oraz udzielania środków tym, którzyby chcieli emigrować.

× Londyn 11-go października.—Poselstwo sijamskie, po kilkotygodniowym pobytku, opuściło Londyn i przez Brindisi udało się do Siamu.

× Londyn 11-go października.—W Chinach, w prowincjach Schensi i Kansu, gwałtowne trzęsienie ziemi poczyniło bardzo znaczne szkody.

× Cork 11-go października.—Tutejszy klub farmerów zwołał meeting, celem zniżenia czynszu dzierżawnego. W meetingu brało udział 5 do 6,000 farmerów ze wszystkich części Irlandji. Na mównicę wstępował najwybitniejszy członekowie partji parlamentarnej Home-Rule. Pan Parnell zalecał przedewszystkiem bierny opór. Obrady mimo wielkiego rozdrażnienia prowadzone były w porządku.

× Rzym 11-go października.—Papież Leon XIII postanowił rozpuścić zandarmerję papieską, a zastąpić ją korpusem dragonów.

× Berlin 11-go października.—Miasto zaniepokojone zostało kilkoma wypadkami tajemniczego zniknięcia młodych dziewcząt; policja, mimo bardzo starannych poszukiwań, nie mogła dotychczas co się z nimi stało.

× Mannheim 11-go października.—Teatr mannhaimski obchodził stuletnią rocznicę istnienia.

× Baden Baden 11-go października.—Wyjazd cesarza do Berlina naznaczono na dzień 19 b. m.

× Monachjum 11-go października.—Postanowiono urządzić tu w 1881 roku wystawę przemysłową.

× Hamburg 11-go października.—Z Ameryki donoszą: Profesor Wise, który wraz z dwoma osobami puścił się balonem w St. Louis, zginął bez wieści w puszczy Macoupin. San Francisco prof. Colgrave z towarzyszem wsiadłszy do

balonu podczas silnego wiatru wrzucił na druty telegraficzne, które balon przecięły. Profesor i jego towarzysze wypadli z łódki na bruk i wyzioneli ducha na miejscu.

Wiedeń 11-go października. — Kraszewski przybył tu w dniu dzisiejszym o godzinie 4 min. 19 po południu.

Peszt 11-go października. — Od dnia 19 do 22 października obradować tu będzie siódmy sejmik prawników węgierskich.

Belgrad 11-go października. — Wczoraj po południu o godzinie 4 minut 36 dało się tu usłyszeć trzęsienie ziemi, trwające ośm sekund.

Lwów 11-go października. — Henryk Siemiradzki spodziewany jest w tych dniach we Lwowie.

Wieliczka 11-go października. — Jeden z chodników podziemnych w kopalniach tutejszych otrzymał nazwisko Kraszewskiego.

Poznań 11-go października. — W nowo wystawionym tutejszym teatrze niemieckim wybuchł pożar; ratunek zapobiegł katastrofie.

Nowy York 11-go października. — Na drodze żelaznej Michigan nastąpiło starcie pociągów, wskutek którego zostało zabitych 25, a ranionych 40 osób.

Przegląd polityczny.

Hr. Andrassy opuścił w piątek Wiedeń, udając się do Pesztu. W mowie, którą wypowiedział na audjencji pożegnanej do urzędników ministerstwa spraw zagranicznych, rzekł hr. Andrassy, iż spodziewa się, że obecnie dla następcy jego i urzędników ministerstwa nadchodzi czas spokojny, i że niebezpieczeństwa, na które monarchja austriacka była dotąd narażoną, zostały stanowczo usunięte. Słowa te odniósł hr. Andrassy widocznie do przymierza świeżo zawartego z Niemcami. To przymierze było w zeszły poniedziałek przedmiotem długiej narady pomiędzy lordem Beaconsfieldem i lordem Salisbury. Obaj angielscy mężowie stanu zastanawiali się nad tem, w jaki sposób politykę gabinetu angielskiego zestroić w harmonję z temi widokami, które stały się prawdopodobnie podstawą niemiecko-austriackiego sojuszu.

Nietylko Anglja, ale i Turcja, czując ważność stanowiska, jakie Austria zajęła na Wschodzie, wskutek poparcia danego jej przez ks. Bismarcka, wyciąga ku tejże obecnie rękę do „przymierza”. Wszakże wspomina o tem sultan i Savfet-basza, iż przymierze z Turcją musiałoby nabrać odrazu cechę protektoratu austro-węgierskiego, na co zapewne bar. Haymerle nie zechce się zdecydować. Jeżeli zaś tylko o przyjaźń chodzi, to nie potrzeba formalnego przymierza, do tego wystarczy wspólność interesów na Wschodzie.

W wiedeńskiej radzie państwa całe zajęcie skupia się obecnie około formacji klubów parlamentarnych. Partja wiernokonstytucyjna podzieliła się ostatecznie na dwa tylko wielkie kluby: liberalny i postępowy. W tych dwóch ciałach utonęły dawniejsze frakcje. Pierwszy z nich liczy na przystąpienie do centralistycznej szlachty, a w takim razie spodziewa się dojść do cyfry 80 członków. Herbst zapisał się też do tego klubu. Drugi t. z. postępowy liczy dotąd 40 członków.

Na prezydenta izby skooalizowane stronnictwa autonomiczne proponują stanowczo hr. Coroniniego. Pierwszym wiceprezydentem ma zostać dr Smolka, drugi fotel przeznaczono dla członka „partji prawa”, sterowanej przez hr. Hohenwartha.

Słynna broszura pułkownika Haymerlego „Italiceae res” ciągle wywołuje gwałtowne wycieczki dyplomatów i radykalistów włoskich przeciw Austrii. Niedawno generał Mezzacapo odparł rozumowanie Haymerlego ze stanowiska militarnego; obecnie deputowany włoski p. Petrucelli della Gatina w *Gazetta di Torino* z dnia 2 b. m. zamieszcza artykuł bardzo gniewny na ks. Bismarcka, w którym mówi: „Bądźmy mieczem Brennsa. Nasze finanse pozwalają na powiększenie wydatków na armję (?); zaciągajmy pożyczkę *pro salute patriae*. Możemy wyprowadzić w pole 250,000 ludzi, a prócz tego posiadamy 50,000 rezerwy. Powinniśmy obwarować granice przeciw Austrii i założyć strategiczne koleje żelazne. Dlatego potrzeba odłożyć na jakie lat dziesięć zniesienie podatku od młyna. Kto tylko może jeść polentę, ten z głodu nie zgine. Każdy pojmie, że należy rządowi dać miljonów potrzebnych na armję. Wiktor Emanuel nie dawał się niezem odstraszyć wobec potrzeby takich wydatków, król Humbert wstąpi w ślady swego mądrego ojca. A więc armja, działa fortyfikacje, i jeszcze raz—fortyfikacje, działa—armja!.. Oto wszystko!.. Tym emfaticznym okrzykiem kończy p. Petrucelli della Gatina. Anglja wysłała siły zbrojne do Irlandji, w której agitacja za reformą stosunków posiadłości ziemskiej przybrała w ostatnich czasach charakter spisku rewolucyjnego przeciw obecnemu porządkowi rzeczy. Szczególnie zachodnia Irlandja przepelnia się bandami fanatyków reformy, którzy dopuszczają się bezprawnia na właścicieli ziemni. Dragoni i piechota udala się pospiesznie do hrabstwa Mayo, dla ratowania zagrożonego porządku w miejscowościach Ballinrobe i Castlebar.

W Kabulu zbliżają się rozstrzygające wypadki. D. 7 b. m. siły afghanów złożone przeważnie z pułków kochistańskich, zmierzyły się znowu z jen. Backerem na wzgórzach ciągnących się po wschodniej stronie Kabulu.

Przez całe popołudnie d. 7 trwała walka artyleryjska, przerwana dopiero zmrokiem. Nazajutrz przyszła pocieszająca wiadomość, iż powstańcy opróżnili twierdzę kabulską, Balahissar i zeszedli w dolinę. Dnia tegoż jen. Roberts oczyściwszy sobie drogę z nieprzyjaciela stanął pod Kabulem i rozpoczął faktyczne ruchy celem oskrzydlenia i zupełnego zgniecenia obrońców stolicy. Wysłał przeto Massey'a za oddziałem afghanów uciekających ku Bamian po drodze kohistańskiej. Massey rozproszył ich i zdobył 78 dział. Jenerałów zaś Backera i Mackferona wysłał główny wódz celem zaatakowania nieprzyjaciela, który zstąpił ze wzgórzy Balahissar.

Jeżeli oskrzydlaający ruch obu jenerałów powiedzie się, będzie to ostatnia chwila dla sprawy powstańców.

Telegramy.

(Ajenca Rudolfa Okreta.)

London, 11-go. — Biuro Reutersa donosi z Simli pod d. 9 b. m.: Kolumna jenerała Gough ma się dnia 13 b. m. skoncentrować w Jelalebad, podczas gdy pułkownik Jeakins ze swoim oddziałem posunąć się ma do Gundamak, aby przywrócić komunikację z Robertsem. Wszystkie pojedyncze kolumny zwrócono na wzmożenie Roberts'a. Trzy pułki afgańskie wyruszyły z Ghusin na pomoc swoim, którzy powstrzymują kolumnę Bakera. Bakerowi wysłał posłki jenerał Macpherson.

Belgrad, 11-go. — Wczoraj przed wieczorem było tu trzęsienie ziemi, trwające 8 sekund.

Peszt 12-go. — Hr. Andrassy był wczoraj wieczorem na zebraniu klubu liberalnego i zapisał się na listę jako 298 członek stronnictwa. Uderzyło to wszystkich, że na zebranie, na którym był Andrassy, który niegdyś prawdziwe tryumfy święcił w klubie liberalnym, przybyło tylko 40 członków. Po godzinie pobytu, Andrassy opuścił zebranie równie cicho jak przybył. Dziś wyjechał do Terebes.

Peszt 12-go. — Zwróciło to powszechną uwagę, że na przyjazd Andrassyego na dworzec kolei prócz kilku dziennikarzy nikt nie wyszedł. Tisza wyjeżdża dziś do Wiednia na konferencję z Haymerlem. W Drenkowej było wczoraj trzęsienie ziemi. Wiele budynków jest uszkodzonych.

Konstantynopol 11-go. — Wali Saloniki otrzymał polecenie dać żadaną satysfakcję zastępcy konsula rosyjskiego z powodu sukcesów ludności tureckiej w świętą Bajramu.

Berlin 11-go. — Bank cesarstwa podwyższył dyskonto od weksli na 4 1/2, lombard na 5 1/2 %.

Praga 11-go. — Z powodu krytyki dziennikarskiej zastrzeżenia czechów, powiada *Foetik*, że zastrzeżenie to nie znaczy, iż deputowani czescy mają bezwzględnie zastosować takowe na praktyce, przez co rada państwa stałaby się zaraz widownią walki o kwestje prawopolityczne i historyczne. Posłowie czescy mają świadomość, że państwo ma i inne materialne interesy, do załatwienia których chcą się w miarę sił przyłożyć.

Praga 12-go. — *Poetik* dowiaduje się, że „komitet piętnastu” partji federalistycznej zajęł się ma wkrótce wypracowaniem wniosków do zmiany konstytucji, z której stronnictwo wystąpi, gdy osiągnięte będzie porozumienie co do wszystkich szczegółów. W tym celu wybrany będzie podkomitet. Główne zarysy programu konstytucyjnego są następujące: 1) Wznowienie delegacji wspólnych. 2) Rozszerzenie kompeten-

cji sejmów krajowych. 3) Nienaruszalność ugody austro-węgierskiej. 4) Uproszczenie administracji krajów w duchu znanych wniosków reformacyjnych Hohenwarta. 5) Możliwe i największe rozszerzenie samorządu powiatów i gmin we wszystkich niepolitycznych sprawach.

Paryż 11-go. — Ministerjum całe jednogłośnie postanowiło zrobić z wniosku o ogólną amnestję, kwestję gabinetową.

London 12-go. — *Times* donosi z obozu pod Kabulem pod d. 7 b. m. Trzy pułki z Kohistanu, złączone z resztkami innych pułków i mieszkańcami stolicy zajęli oszańcowaną pozycję na zachód od Kabulu przeciw jenerałowi Backer. Tegoż dnia po południu rozpoczęto utarczki artylerji obustronnej. Zachód słońca przeszkodził w rozwinięciu ataku piechoty. Po zapadnięciu jeszcze zmroku słyszano silny ogień karabinowy.

Standard donosi z Benihisar pod d. 8 b. m. wieczorem: Afganowie opuścili Balahisar i prawdopodobnie nie stawia już dalszego oporu. Wkroczenie do Kabulu odbędzie się niebawem bez walki.

Gdańsk 12-go. — (Zboże). Pszenica osiągnęła na wczorajszym targu 2—3 m. zwyżki.

Berlin 12-go. — Giełda. Na dzisiejszej giełdzie prywatnej usposobienie dla waluty rosyjskiej było dobre. Pożyczka wschodnia 60.20.

Berlin 12-go. — Rokowania handlowe i między Austrią i Niemcami ograniczą się tylko do traktatu handlowego z pewnemi ułatwieniami ruchu, bez układu celnego. W tutejszych kołach politycznych opowiadają, że ks. Gorczakow podał się do dymisji.

Berlin 11-go. — Z Paryża donoszą: Saint Vallier, który wyjeżdżał do Baden-Baden do cesarza, otrzymał polecenie od swego rządu, aby ks. Bismarckowi podziękował za jego życzliwe o Francji wyrażenie się podczas pobytu w Wiedniu.

— Wyszło z druku sprawozdanie z pięcioletniej działy ności **Zakładu rękodzielniczego dla kobiet** (do nabycia w księgarni Orgelbranda), następującej treści:

Słowo wstępne.—Rys historyczny.—Statystyczne wiadomości dotyczące uczennic.—Wnioski z tych danych.—Objaśnienia i konkluzja.—Przepisy Zakładu rękodzielniczego dla kobiet.—Skład osobisty Zakładu.—Treść wykładów.—Spis uczennic, które ukończyły kursa z odznaczeniem.—Ogólny spis uczennic.—Spis uczennic, które otworzyły pracownie.—Buchalterki.

— Świeży transport wybornej herbaty Carskiej Bukiet po rs. 2 za funt poleca skład herbaty M. Muszkat ul. Senatorska nr 16. 3—12—20476—

— Właściciel **Magazynu mody i nowości** pod firmą **L. BOSZ** przy ulicy Wierzbowej pod nr 2 istniejącego, powrócił z Paryża. 1—1—21426—

— Na zgromadzeniu subjektów handlowych, odbytem w d. 5 września r. b. w urzędzie Starszych Zgromadzenia Kupców m. Warszawy, wybrani zostali do delegacji subjektów handlowych na następujące trzecielecie: pp. Stanisław Skorupski, Maksymilian Szymański, Bolesław Raschke i Józef Gardowski, a to na mocy uchwały reprezentantów stanu kupieckiego z r. 1829, zatwierdzonej w tymże roku przez urząd muncypalny m. Warszawy i do dziś dnia obowiązującej. 1—3 —21323—

Zakład leczniczy specjalny dla chorób **gardłanych, wenerycznych i skórnych** d-ra **KOJNA**, chor. przychodni., przyjmje rano od 9—10 1/2 i od 4 1/2 do 6 po południu codziennie.—**Miodowa nr 15.**

Kurs giełdy warszawskiej—dnia 13go października 1879 roku.

W e k s l e :	Dopełnione tranzakcje.		Z końcem giełdy	
	żądano	placono	żądano	placono
Berlin à vista z krótkim terminem (2 dni) 300 marek	133 60—75—	—	138 90	—
London 3 mies. " " za 1 f. st.	9 37 1/2—39—	—	9 40	—
Paryż 8 dni " " za 300 fr.	111 52 1/2—75—82 1/2	—	111 90	—
Wiedeń 8 dni " " za 150 fl.	120.— —120.15—	—	120 37 1/2	—

Papiery publiczno:	Dopełniono tranzakcje		z końcem giełdy	
	żądano	plac.	żądano	plac.
Oblięi skarbowe rs. 100	—	—	99.75	—
4% L. zas. 3 okr. ser. I i II.	96.75	—	95.90	—
5% L. z. nowe z r. 1869 duże.	96 65	—	95.85	—
małe.	—	—	92.50	—
Listy zast. m. Warsz. serji I.	—	—	92.50	—
" " " II.	—	—	92.50	—
" " " III.	—	—	—	—
Listy zast. m. Łodzi serji I i II.	—	—	—	—
4% Listy likwidacyjne duże.	86 50	—	85.70	—
małe.	—	—	85.60	—
Bil. Bank. Ces. serji I, II i III.	—	—	—	—
Ros. Poż. Premjowa z r. 1864.	—	—	—	—
1865.	—	—	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	91.50—45	—	91.70	—
II Pożyczka wschodnia rs. 100	91.50—45	—	91.70	—
III Pożyczka wschodnia rs. 100	91.50—45	—	91.70	—

Akcje i Obligacje:	Dopełniono tranzakcje		z końcem giełdy	
	żądano	plac.	żądano	plac.
Akc. wiel. tow. Ros. kolei żel.	—	—	—	—
za rs. 125	—	—	—	—
Akc. dr. ż. Warsz.-W. rs. 100	—	—	—	—
Akc. dr. ż. Warsz.-B. rs. 100	—	—	—	—
Akc. drogi ż. Warsz.-Terespol.	—	—	—	—
Akc. drogi żel. Fabr. Łódzkiej	—	—	—	—
Akc. Banku Handl. w Warsz.	—	—	276 50	—
Akc. Banku Dyskont. w War.	276—	—	277—	—
Akc. Banku Handlow. w Łodzi	—	—	—	—
Akc. Warsz. tow. ub. od ognia	—	—	—	155—
Akc. Banku D. skont. w War.	—	—	—	740—
Akc. tow. fabr. cukru Józefów	—	—	—	260—
Akc. Dobrzel. tow. fabr. cukru	—	—	—	640—
Akc. t. Lilpop, Rau i Loewens.	—	—	—	—
Akc. towarzyst. fabryki machin	—	—	—	70—
Akc. towarzys. Łazien. i Łaźni	—	—	—	—
Akc. Tow. zakł. przedz. Zawier.	—	—	—	305—

Wartość kuponów: od listów zast. 123 1/3 nowych 154 1/2 zastawnych m. Warszawy serji I i II 16 2/3 m. Łodzi 225 listów likwidacyjnych 146 2/3 oblięi skarbowych 13 1/3, pożyczki prem. 1-iej emisji 125.— 2-iej emisji 41 1/3

Monety: Półimperjały rs. — — — Szlaki dwudziestofrankowe rs. — — — marki niemieckie rs. — kop. — pruskie bilet bankowe rs. — kop. — bankowe guldeny austriackie rs. — kop. —

Komitet Towarzystwa muzycznego ma zaszczyt upraszać członków założycieli o zebranie się w lokalu Towarzystwa na sesję dnia 15 października r. b., t. j. we środę, o godzinie 7 i pół wieczorem, w celu balotowania kandydatów przedstawionych na członków Towarzystwa.

Zechcą również przybyć członkowie, którzy kandydatów przedstawili. — 21394 —

Dentysta Feliks Ładzikowski, b. zastępca profesora przy wiedeńskiej szkole dentystycznej, praktykant u dra Tillaux w Paryżu, wstawia sztuczne zęby własnym systemem, który, podług uznania warszawskiego urzędu lekarskiego, pod względem lekkości, trwałości i koloru zbliżonego do koloru naturalnego podniebienia, oraz elegancji w wykończeniu, jest najodpowiedniejszy dla osób potrzebujących sztucznych zębów. Przyjmuje od godziny 10-iej rano do 5-iej wieczór (Leszno nr 7). 5-6-20407

Doktor Fr. Kobylński leczy specjalnie choroby zębów, jamy ustnej i nosa. Wstawia sztuczne zęby, podniebienia i przegrody nosowe. Plombuje i czyści zęby. Przyjmuje do 11-jej zrana i od 3-5 po południu, biednych bezpłatnie do 9 1/2 zrana, Senatorska 17 (vis-à-vis Danielewiczowskiej). 3-9 — 20883 —

! N O W O Ś Ć !

Z NOWO ZAŁOŻONEJ FABRYKI TABACZNEJ Towarzystwa Braci Egiz et Comp., w St. Petersburgu, nadszedł do SKŁADU TABACZNEGO w Warszawie pod firmą:

M. KICZOROWSKI,

Wierzbowa nr 3, vis-à-vis filarów teatralnych,

nowy transport papierosów, odznaczających się przepyszny aromatem, po kop. 50 i rs. 1 za 100 sztuk, również tytoni wyrobionych z liścia czysto tureckiego, w pudełkach drewnianych, mających na celu uchronienie świeżości i zapachu tytoniu od ulatniania się, będącego zwykle skutkiem lekkiego opakowania w cenie od rs 1 do 4 za funt.

Oprócz wymienionych wyrobów, fabryka nadesłała także kwiat tytoniowy, zwany fabrykantom pod nazwą „Szwerc“, którego używają amatorzy jako przymieszki do każdego tytoniu, celem dodania temuż znakomitego aromatu.

PP. kupcom, biorącym większe partje, odstępuję się odpowiedni rabat. 5-6-17395 —

Rozszerzając handlową moją działalność oprócz Składu wyrobów tabaczknych w pałacu Blanka (na placu Teatralnym) istniejącego, który i nadal prowadzić będę w tym samym jak dotąd zakresie, otwieram nadto:

Nowy Skład Cygar

przy ulicy Wierzbowej, w domu hrabięgo Krasinńskiego. Wielki **zapas Cygar** prawdziwych hawańskich, niemniej odleżających cygar z fabryk krajowych i zagranicznych, po różnych cenach,

Papierosy, Tytonie, Tabaka.

Pochlebiam sobie, iż potrafiłem już saskużyć na względy publiczności, mniemam zatem że łaskawe na mnie Osoby i nadal równą jak dotąd życzliwością zaszczycać mnie raczą.

3-3-20754 — **Edward Westphal.**

LEKCJE TANCÓW udzielam w domach prywatnych i u siebie, ulica Królewska nr 23. w domu zwanym Łubieńskich w korpusie na 1 piętrze, — 20149 — **Fr. Karpowicz.**

Dr Jan Kleinadel (Senatorska nr 5) powrócił z zagranicy. — 21102-3-3

Doktor medycyny Mik. Brunner powrócił do Warszawy, ulica Nowo-Zielna 35. — 20291-6-6

Dr R. Jasiński, ordynator kliniki chirurgicznej, po powrocie z zagranicy, przyjmuje chorych chirurgicznych, przeważnie ze skrzywieniami kręgosłupa i kończyn oraz z chorobami stawów i kości. Miódowa nr 15, 2 piętro, od 3-jej do 5-jej po południu. — 20497-6-6

Dr Grodzki, autor „Poradnika lekarskiego dla mężczyzn“, przeprowadza kuracje wzmacniające. Róg placu św. Aleksandra i ulicy Mokotowskiej nr 23. — 21185-2-6

Adwokat przysięgły Sorgenstein powrócił z zagranicy. Mieszka przy ulicy Świętojerskiej nr 16. — 21201-2-2

Stankiewicz Władysław, nauczyciel muzyki, przeprowadził się na plac Trzech Krzyży pod nr 7 (nowy). 2-2-21098 —

A. Randeau, właścicielka magazynu mód i strojów damskich, przy ulicy Niecałej nr 8, powróciła z Paryża. — 21023-3-3

Lektor Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu, Aleksander Płoński, ma honor zawiadomić osoby interesowane, że rozpoczyna zbiorowe lekcje języka i literatury francuskiej od dnia 10 października, w mieszkaniu swoim przy ulicy Szkolnej nr 2. Lekcje odbywać się będą dwa razy tygodniowo. 3-4 — 20560 —

OD LECZNIOWY I-szej (Niecała nr 7).

Dr Karol Benni po powrocie z zagranicy przyjmuje chorych w Lecznicy trzy razy na tydzień, oraz w domu codziennie w zwykłych godzinach. — 21266 —

Dr W. Birnbaum, po kilkoletniej praktyce na prowincji, osiadł stale w Warszawie, przy ulicy Elektoralnej nr 17, leczy specjalnie choroby wewnętrzne, kobiece i dziecięce, przyjmuje do 10 zrana i od 3-jej do 6-tej po południu. — 20987-3-6

Dr B. Landau leczy specjalnie choroby skórne i weneryczne. Przyjmuje rano do 11-tej i od 4-tej do 6-tej. Ulica Elektoralna nr 4. — 18514-5-12

Dr W. Kosmowski (Nowy-Swiat, 39) powrócił do Warszawy. 3-3-21105 —

Henryk Marx, nauczyciel tańca, Krak.-Przedmieście w pałacu hr. Uruskiego nr 28. Udzielanie lekcji rozpoczął. — 20112-2-3

Okrycia damskie w fasonach najnowszych w wielkim wyborze w magazynie **J. Matuszewskiego**, ulica Wierzbowa, hotel Angielski. 20001-10-10 —

Kolloszek Jan, nauczyciel muzyki, przeniósł swoje mieszkanie na ulicę Smolna nr 9. 1-3 — 21362 —

Największy wybór kapeluszy damskich w magazynie **L. BOSZ**, ulica Wierzbowa nr 2. 1-6 — 21427 —

TEATR WIELKI.

Dziś: Bał Maskowy. Jutro: Syn puszczy. **TEATR ROZMAITOSO.** Dziś: Cudzoziemka. Jutro: Za i przeciw. — Babie lato. — Jestem zabójcą! — Szalony zakład. Dziś rano ciepła st. 6 w południe ciepła st. 11; Reomura 765 (Pogoda.) — Cena okowity niuregulowana.

HOTEL EUROPEJSKI.

Przybyli dnia 11-go Października 1879 r.

Suchecki Roman, ob. z Piotrkowa; Goldstein Józef, kupiec z Berlina; Hr. Tyszkiewicz Józef, sek. gub. z Wiednia; Sürth Franciszek, urzędnik z Berlina; Annenkov Katarzyna, ob. z Wiednia; Hr. Ledóchowski Karol, ob. z wsi Honorawka; Hr. Krasiniski Józef, ob. z Rudy Guzowskiej; Hr. Krongeln Helena, żona inżyniera radey stanu z Tyfisu; Hr. Krongeln Aleksandra, córka inżyniera radey stanu z Tyfisu; Hirszman Teresa, ob. z Przędziotki; Iwanow Andrzej, kapitan z Nowo-Georgiowska; Ilmenski Aleksander, podporucznik z Iwanogrodu; Bauche Anna, guwernantka z Skiermiewic; Lieblein Moritz, ob. z Triestu; Pousardin Mikołaj, kupiec z Berlina; Alechin Anastazja, żona inżyniera z Rostowa; Baratyński Michał, ob. z Moskwy; Gluchowski Paweł, radea kol. z Berlina; Boratyńska Aleksandra, córka assessora kol. z Tambowa; d'Astoul Katarzyna, ob. z Berlina; Orens Aleksandra, wdowa po jenerale z Petersburga; Kunzmann Aleksandra, ob. z Petersburga.

Przybyli dnia 12-go Października 1879 r.

Dołgow Sergiej, junkier z Powazek; Dołgow Konstanty, junkier z Powazek; Zieliński Józef, architekt z Krakowa; Hr. Bniński, ob. z Wiednia; Iwanow, radea stanu z Pesztu; Slatinski Emil, gorzelany z Wiednia; Bonnaud Jan, fabrykant z Bendzina; Lacombe Maleusz, ob. z Bendzina; Siniegub Wiktor, radea stanu z Siedlec; Rudziński Józef, podleśny z Radomia; Plate Georg, kupiec z Berlina; Sobieszcański Antoni, adwokat z Radomia; Komarow Sergiej, kapitan z Moskwy; Tichanow, sztabs-kapitan z Brzeżeia; Kuzmin Marja, żona jenerał lejtnanta z Siedlec; Wojakowski Michał, anstryacki poddany z Krakowa; Möller Albert, kupiec z Dreznia; Livesey Robert, ob. z Moskwy; Kamieniew Inżynier, sztabs-kapitan z Iwanogrodu; Semenov Emilia, żona rzeczywistego radey stanu z Poltawy; Homasztein Leib, kupiec z Kijowa; Tichanowski, podporucznik z Nowo Radomska; Sukin Jan, inżynier podpółkownik z Brzeżeia; Moskalew Dymitry, pułkownik z Piotrkowa; Małyński Maksymilian, ob. z Rowna; Champsaisan Karol, konsul francuzki z Messynie z Odessy; Sukin, kapitan z Brzeżeia; Molineus Edward, fabrykant z Petersburga; Somer Adolf, kupiec z Rygi; Hoffmaa Gusta w, ob. z Adgfi.

Obiady w kuchni taniej przy ulicy Freta:

Dnia 14, t. j. we Wtorek: Rosół z ryżem, sztuka mięsa z musztardą, groch polny.

W dniu 10 b. miesiąca, z domu Nr 14, przy ulicy Żelaznej, wyszła **Dziewczynka** lat 3, Bolesława Opye zwana, ubrana była w sukienkę flanelkową niebieską z czarnymi rucikami, kaftanik korciowy ciemny i chustką na szyi wełnianą różową; ktoby wiedział gdzie się takowa znajduje, raczy odprowadzić strajonej matce. 1-1 — 21428 —

Potrębna jest

SKLEPOWA,

Osoba młoda i przyjemnej powierzchowności, do nowo-otwierającego się interesu. — Wiadomość u stróża, Wierzbowa Nr 2, od godziny 10 do 12 rano. — 21344-1-3

Szafy sklepowe,

eleganckie, do strojów damskich, do sprzedania. — Wiadomość u stróża, Wierzbowa Nr 2; od godz. 10 do 12 rano. — 21345-1-3

Do sprzedania

K O Ń

7 lat mający, wierzchowy, mogący chodzić i w zaprzęgu. — Aleja Jerozolimka Nr 7, trzecie piętro od frontu, mieszkanca Nr 9. — 21380-1-3

Sprzedaje się

Kaftan aksamitny, na waciu, mało używany. — Kruca Nr 12, mieszkania 16. — 21382-1-3

Skład Wódek

jest zaraz do sprzedania, z kompletnem urządzeniem, za przystępną cenę, w środku miasta. — Wiadomość u właściciela domu, Szeroki Dunaj, 1-sze piętro od frontu Nr 4. — 21347-1-3

15 Bon Francuzek

z chlubnymi rekomendacjami jest do umieszczenia. — Wiadomość w **Kantorze Rekomendacji Dobrzańskiego**, ulica Niecała Nr 8. 1-3-21438 —

Z dniem 1-szym Października b. r.

otwarta została przy ulicy Wierzbowej Nr 7 i Senatorskiej Nr 25, dom Neprasa, dawniej Petyskusa,

Filja Pralni Drezdeńskiej,

która przyjmuje do prania wszelką bieliznę starą i nową, koszule dzienne, mankiety i kołnierzyki tak męzkie jak i damskie i t. p. i wykonywa podług nowego systemu, bez najmniejszego uszkodzenia bielizny, — z czem poleca się łaskawym względem Szanownej Publiczności. — 20960-3-6

Korzystny Interes!!

Sklep Dystrybucyjno-Norymberski, od lat 10 egzystujący, wraz z towarem i urządzeniem do sprzedania. — Wiadomość: Podwał Nr 32, w sklepie. — 21109-3-3

Ważna Wiadomość!!!

Fryzjer damski i męzki, pracujący w pierwszorzędnym zakładach, obecnie przyjmuje roboty fryzjerskie i przeróbki po bardzo przystępnej cenie, oraz zamówienia czesania Dam na miesiąc po kop. 50, przy ulicy Grzybowskiej Nr 23 nowy. **J. K.** — 21017-3-3

Dwa Ogiery

gniade, z których jeden 9-letni, w roku 1874 z Anglii sprowadzony, rassy Norfolk, silnej i kształtnej budowy, drugi zaś czteroletni, po tymże ogierze przyehowany, są na sprzedaż w dobrach Milonice, powiecie Kutnoskim. — 20819-3-3

Subjekt handlowy,

który pracował długi czas w jednym z większych Handli Korzennych Win i Delikatessów, z chlubnym świadectwem, poszukuje zaraz posady w Warszawie, lub na prowincji. — Łaskawe oferty do Redakcji Kurjera pod lit. L. M. składać prosí. — 21221-2-2

Młody Człowiek,

z kapitałem 2-4,000 rs., poszukuje kupna jakiegokolwiek interesu handlowego, lub przemysłowego, lecz dobrze procentującego, wstąpił także jako wspólnik. — Osoby trzebie wyłącza się. — Interesanei raczą nadsyłać adres wraz z wymienieniem rodzaju interesu, oraz ostatecznej ceny, pod lit. S. T. H. Kurjer Warszawski. — 21269-2-2

Za rs. 30 miesięcznie,

jest zaraz przy familji całkowite utrzymanie, dla pojedynczej osoby, jako to: Pokoik usługowy, z pościelą, opalem, światłem, uestągą, życiem codziennem i praniem, przy ulicy Jerozolimskiej od Marszałkowskiej Nr domu 23 nowy. — Wiadomość u radey tegoż domu. — 21326-1-1

Dwa Pokoje,

pasaż i kuchnia, na dole, przy ulicy Wierzbowej Nr 2, do wynajęcia zaraz. — Wiadomość u stróża; od godz. 10 do 12 rano. — 21346-1-3

Do wynajęcia zaraz

TRZY POKOJE

z przedpokojem, przy ulicy Hożej Nr 3, na drugiem piętrze. — 21338-1-3

W zeszłym tygodniu zginął

Chłopiec 16-letni,

ubrany w siwą sukmankę, obszyta czarna taśmą, w patoflach, włosy blond, krótko ostrzyżone, nazywa się Władysław Dmowski. Ktoby odszukał, proszę dać znać do Cyркуlu X. — 21339-1-1

Zaraz potrzebne są

PANNY

uzdatnione do sukien damskich, do Magazynu. Ulica Włodzimierska Nr 14, mieszkania 19, stróż Franciszek wskaze. -21375-1-3

Młoda Osoba,

posiadająca patent z Instytutu Muzycznego, zyczy udzielać lekcji muzyki wyższej i zasad teje, na swoim fortepianie lub na mieście. Ulica Widok Nr 7 a, trzecie piętro w oficynie. -21370-1-3

NIEMKA

z dobrej rodziny, przybyła z zagranicy, pragnie przyjać miejsce do dzieci w zamożnym domu. - Chmielna Nr 6, pierwsze piętro od frontu, na prawo. -21377-1-3

Młoda Osoba,

obeznana dokładnie z gospodarstwem miejskim i wiejskim, poszukuje odpowiedniego miejsca do zarządu domu, w charakterze gospodyni. - Ulica Aleksandra Nr 16, w podwórzu na lewo, w kącie, na drzwiach Nr 7. -21383-1-3

Potrzebny jest zaraz na wieś

PISARZ,

do utrzymywania śpichrza zbożowego. - Interesanci zechcą się zgłosić na ulicę Solną Nr 15, mieszkania 6, ale tylko 15, 16 i 17 b. m.; od godziny 8 do 10 rano. -21392-1-3

Mężatka, zyczy sobie przyjać

Dzieci do piersi

lub na garnuszek, w każdym czasie. - Brzozowa Nr 2, mieszkania 30. -21393-1-1

Bardzo korzystny interes Cukierniczy, jest do sprzedania za rs. 3.500. - Wiadomość: ulica Ciasna Nr 1791/2, obok Świętojerskiej, mieszkania Nr 2: rano do godz. 10, po południu od 1 do 3. -21386-1-3

Maszyna ręczna, dwunitkowa,

jest do sprzedania za cenę rs. 18, przy ulicy Mostowej Nr 14, 1-sze piętro, druga sieni. - Tamże jest Nauczycielka, która poszukuje miejsca. -21374-1-1

Wolancik

kryty, z kołmi i zaprzęgiem, w najlepszym stanie, do którego też są i 4 koła zapasowe. Wiadomość na rogu Marszałkowskiej i Chmielnej, pod Nrem 39, w składzie wódek. -21373-1-3

Paletot męzki,

gruby, watawany, prawie nowy, za rs. 25; Czapka futrzana, za rs. 3; Mufka tumakowa, stara, za rs. 6, do sprzedania. - Królewska Nr 3, mieszkania 16. -21372-1-3

Skrzypce stare wygrane,

w zupełnie dobrym stanie, z dobrej fabryki, są do zbycia, w mieszkaniu przy ulicy Świętojerskiej Nr 27, mieszkania 6; od godziny 8 do 10 rano. -21388-1-3

FORTEPIAN

o 6 i pół oktawach, za rubli 140 do sprzedania. - Świętojerska Nr 14, stróż wskaze; od godz. 2 do 5 widzieć można. -21396-1-3

Garnitur Mebli

mahoniowych, dawniejszego fasonu, pięknej i mocnej roboty, t. j. kanapa, 2 fotele, 6 krzesel i stół, za rs. 80. - Ulica Krakowskie-Przedmieście Nr 85 nowy, mieszkania 7. -21369-1-3

ZARZĄD DÓBR CIELĄDZ.

Sprzedaz Świń agielskich do chowu, wielkiej białej rasy, Yorkshire czystej krwi. Adres: Zarząd Dóbr Cielądź, stacja pocztowa Hawa. -21371-1-2

Garnitur skonksowy

z Palto syberyjnego damskie, zupełnie nowe. - Złota Nr 2, mieszkania 10, 1-sze piętro. -21379-1-3

W dniu 2 (14) Października 1879 r. o godzinie 10 z rana w Warszawskim Sądzie Okręgowym w Wydziale IV publicznie przez licytację sprzedane będą w drodze działów

Dwie oddzielne Posesje w Warszawie

od ulicy Marszałkowskiej pod Nr 1447A (nowym 25) i od ulicy Wielkiej Nr 1447B (nowym 2), graniczące z fabryką tabaczną „Union“ dawniej Kronenberga obejmujące

Nr 1447A	Nr 1447B
łokei kwadratow. 9550	5000
łokei frontu 50	50
łokei głębokości 191	100
rocznego dochodu rs. 800	4000
za 1 łok. kw. rs. 1 k. 50	rs. 1 k. 10
zabudowań za rs. 6000	rs. 9000
do licytacji rs. 21.000	rs. 15.000

Poszukuje się obeznanego

Kupca

z kaucją, do zarządu domów na Nowej Pradze i na w Nowem Brudno. - Tamże są do wynajęcia sklepy na handel wiktualii, dystrybucje i restauracje; warunki korzystne. - Wiadomość na ulicy Twardej Nr 16, mieszkania 11, 2 piętro, co dzień. -21327-1-6

do sprzedania w dobrym stanie, używana, na średni wzrost, pokryta sukmem granatowym. Ulica Marszałkowska Nr 27, mieszkania 6. -21366-1-3

Szuba niedźwiedzia

W czasie polowania w lesie na polach wojskowych powazkowskich zgięła

CHARCICA,

jasno-żółtego koloru. Za odprowadzenie jej do Łazienek do 4-go szwadronu pułku grodzieskiego, zapewnia się wynagrodzenie. -21376-1-3

NEGLIŻE

Krawaty damskie i męzkie.

Bielizna damska i męzka

PARYZKIE DAMSKIE

GORSETY

u

A. BIEDEL

Hotel Europejski

i

So Krzyzka No 11.

CENY TANIE.

SKŁAD GŁÓWNY

1-6 -21385-

Winogrona krajowe,

sprzedają się w składach wyrobów woskowych i stearynowych

Karola Scheltze & Comp.

przy ulicy Przejazd i przy ulicy Senatorskiej. -21367-1-3

Potrzebni są zaraz na wieś w bliskości Warszawy:

KUCHARKA

znająca się dobrze na kuchni, pieczeniu ciast i urządzaniu marynat; oraz Gospodyni vel Panna-służąca, umiejąca szyć i znająca się na praniu i prasowaniu. - Wiadomość w składzie nici i wyrobów Sasko-Norymberskich Galanterji i Perfumerji Bronisławy Gardowskiej, Krakowskie-Przedmieście Nr 93 obok Dobrycza. -2-2-20986-

Nagrody Rs. 10.

W domu pod Nr 5 (nowy), przy ulicy Elektoralnej, zaginął Pierscionek złoty z brylantem. - Sumienny znalazca zechce takowy zwrócić do stróża tegoż domu za powyższym wynagrodzeniem. -21404-1-3

Pies

rasy pointer, kasztanowatej maści, młody, zginął w dniu 29 Września (11 Października) r. b. wieczorem, prosi się o dostawienie go na ulicę Nowy-Swiat Nr 14, mieszkania Nr 4, za sowitem wynagrodzeniem. -21408-1-3

Ulica Senatorska Nr 16.

ZAKŁAD HELJOMINIATUROWY

PANI MARJI CALORI

przeniesiony został na ulicę Senatorską

Nr 16, 1-sze piętro.

Ulica Senatorska Nr 16.

1-3 -21357-

Zakład Naukowy Żeński

przy ulicy Grzybowskiej pod Nr 5, R. LANDAU, zawiadamia Szanownych Rodziców i Opiekunów, iż lekcje przerwane z powodu świąt, rozpoczyna się znów dnia 12 Października. - Zapis uczennic przychodnich, pensjonarek, jako też i półpensjonarek, trwa jeszcze ciągle. -3-3-21029-

URZĄDZENIE SKLEPOWE

mianowicie: Bufet i Szafy. Wiadomość u Franciszka stróża domu Nr 2, ulica Senatorska. -3-3 -21086-

Lekcje Tańca

udzielam u siebie i po domach prywatnych. - Senatorska Nr 3, Krakowskie-Przedmieście Nr 91. - R. Chronowski, artysta baletu. -6-10-20464-

Winogrona Kuracyjne

poleca Handel Win i Towarów Kolonialnych Józefa Purwin, Miodowa Nr 16. -21051-3-3

FRANCUZKA,

wysoko wykształcona, która sobie zyczy mieć pokój osobny z opałem przy zamożnej rodzinie, za udzielanie wykwiłtnej konwersacji. - Osoby zainteresowane raczą nadesłać swe addressa do Redakcji Kurjera Warszawskiego pod lit. R. K P 1-3 -20991-

Zakład naukowy męzki

K. BRONIEWSKIEGO, od 20-tu lat w Warszawie renomowany,

przyspasabia Uczni do pierwszych 4-ch klas Ginnazjalnych, oraz przyjmuje Młodzież na moralne wychowanie i utrzymanie z wszelką wygodą, pieczołowitością Rodzicielską i pomocą naukową jak i konwersacją języków. - Krakowskie-Przedmieście w domu pod Nr 6, wprost kościoła Ś-go Krzyża, w oficynie na 1-m piętrze, po lewej stronie podwórza lokalu Nr 13. -17-0

Fortepian

palisandrowy, o 7-miu oktawach, z białym metalowem, z 4-ma sprejami, fabryki Hoffera. Wiadomość przy ulicy Nowomiejskiej Nr 17, drugie piętro, mieszkania Nr 7. -29798-2-3

Maison Phénix.

(Zakład Form i Modeli Papierowych Paryzkich) przy ulicy Niecałej Nr 6 w Warszawie, zaopatrzony ciągle w wielki wybór świeżych modeli Sukien i Okryć dla Dam i Dzieci. - Suknie z materiałów przyjmują się do roboty, również do krajania i fastrzygowania dopasowane do figury. Lekcje kroju udzielają się na bardzo dogodnych warunkach dla Pań

Restauracja

do odstąpienia zaraz ogrodem i lodownią, 10 pokoi, egzystująca od 30 lat. - Wiadomość róg Świętokrzyskiej i Wielkiej, w handlu win P. Dziengielewskiego. -20973-3-3

Największy wybór w Warszawie

Kołnierzyków i Mankietów Garniturów damskich w 130-ciu najświeższych deseniach. i w 60-ciu najmłodniejszych fasonach od najskromniejszych do najstrojniejszych, wiewowych, haftowanych, wiewowych gładkich białych haftowanych, kolorowych „serbskich“ gipiurowych, koronkowych, bretonskich, klarownych i t. d. z odpowiedniami do nich chusteczkami balowemi do nosa.

Krawaty i Żaboty

damskie jedwabne i koronkowe. Poleca się szczególnie Sukienki do chrztu, bardzo elegancie i strojne.

Skład Bielizny

J. NATHANBLUTA.

Nr 22 SENATORSKA Nr 22. wprost kościoła św. Antoniego. -6-8 -18839-

Na katar kiszek i żołądka, zapalenie płuc, katar gardzieli i krtani

Nadzwyczaj skuteczne

OKŁADY

Hydropatyczne

wedle sposobu przysnica z materiału gąbkowego na szyję, piersi i żołądek. W ZAKŁADZIE

Jakóba Pik,

w Warszawie, Miodowa Nr 497A. -3-3 -19357-

Pracownia Sukien, Okryć i Strojów Damskich

Marji Gałkowskiej

przeniesiona została na ulicę Świętokrzyską Nr 35, róg Marszałkowskiej. - Przyjmuje wszelkie obstalunki w zakres toalety damskiej wchodzące, z materiałów powierzonych lub własnych. -5-6-18953-

Kamilla Mierkowska,

powróciła z Paryża. - Plac Teatralny, Senatorska ulica Nr 16 (róg Bielańskiej). -20719

Akuszerka O. G.

przyjmuje osoby spodziewające się słabości za bardzo umiarkowaną cenę. - Ulica Szpitalna, Nr 2, mieszkania 14. -20957-4-4

LOKAL

na 1-em piętrze, świeżo odnowiony, bardzo tanio, na kwartał, na koszt z powodu niedotrzymania umowy: Salon, 4 Pokoje, kuchnia, woda i inne dogodności, nad Wisłą, Łazienki Kurtza w właścicielki. -2-6-20731-

WAŻNA WIADOMOŚĆ
DLA SZANOWNEJ PUBLICZNOŚCI

Otrzymaliśmy na

SEZON

JESIENNY I ZIMOWY

WIELKI WYBÓR Garderoby Męskiej:

Garnitury czarne Tużurkowe, Frakowe i Żakietowe; Garnitury Marynarkowe, Palta Zimowe i Jesienne, Haweloki różne, Burki rozmaite. Kurtki do konnej jazdy, do polowania i pojedyncze, z kurtu; Szlafroki dubl zwane; Garnitury **dziecinne** od lat 3 do 13; oraz **WIELKI WYBÓR** Kamizelek aksamitnych, sztuczkowych i kortowych

po cenie niżej kosztu.

Z uszanowaniem **H. Samet,**

Krawiec z Wiednia, Stefansplac Nr 1; w Warszawie, Senatorska Nr 22; w Kijowie, Kryszczatek, dom Linincenki. 7-0-19854-

Ekstrakt Octowy do robienia octu.

W handlu znajdujący się ocet szczególnie w 2-go rzędnych i 3-cio rzędnych sklepach często zaostrzany bywa kwasem siarczanym, farbowany, jednym słowem niezdający do użycia domowego, a zwłaszcza jeszcze do lekarskiego. Zwracanie ciągłej uwagi i pilnowanie się, aby mieć ocet zdrowy, zniewoliło mnie do otrzymywania go sposobem chemicznym, a doszedłszy do rezultatów ze wszech stron zadawalniających, postanowiłem wyrabiać w swej pracowni w formie skoncentrowanej jako ekstrakt octowy, którego kilkoletnie użycie praktyczne w gubernji Łomżyńskiej, stwierdza poniżej świadectwo Urzędu Lekarskiego.

Ekstrakt ten, wszystkimi zaletami obdarzony, obok względów ekonomicznych i sanitarnych, ma jeszcze tę dogodność dla publiczności, że łatwym jest do przewożenia.

Dwie łyżki stołowe na kwartę wody, dają ocet zwykły w handlu używany, 4 łyżki stołowe dają ocet mocny z nader przyjemnym zapachem, smakiem a przedewszystkiem zdrowy jako chemicznie czysto przyrządzony.

Flaszeczka kwatorkowa zawierająca 16 łyżek na 2 garnce słabszego octu, lub garnce mocnego kosztuje 45 kop.

Świadectwo Urząd Lekarski gub. Łomżyńskiej, z polecenia JW. Gubernatora niniejszem zaświadcza, że wyrabiany przez aptekarza M. Mutniańskiego ekstrakt octowy rozpoznany w gub. Łomżyńskiej, w zupełności zasługuje na uznanie, jako wyrób odznaczający się mocą, właściwym bardzo przyjemnym zapachem i zupełną czystością. — Łomża, dnia 18 Maja 1879 roku.

Inspektor Lekarski (podp.) Dr Londyński. — Assesor Farmacji (podp.) Toek.

Główna sprzedaż w aptece mojej przy ulicy Dzikiej Nr 18. — Dla sprzedających odstępuje się rabat. — Sprzedaż detaliczna w następujących miejscach:

Ulica Miodowa Nr 16, Skład Win J. Purwina.

„ Długa Skład Win L. Somera.

„ Marszałkowska Nr 62, Produkta Wiejskie „Ceres.“

„ Nowy-Swiat Nr 41, Skła Towarów Galanterijnych Wandy Zagrabiańskiej.

16-24-17271- **M. MUTNIAŃSKI, właściciel apteki.**

Józef Snowacki

Restaurator w Resursie
kupieckiej w lewej oficynie
Resursy, wydaje
Obiady po domowemu

smacznie i zdrowo przyrządzane, jako też **śniadania i kolacje.**

obiady od godz. 1 do 5, w cenie kop. 35, 50 i 75. W abonamencie jeszcze taniej.

2-3 — 20915 —

Bawarja pierwszorzędna

do odstąpienia zaraz

Wiadomość ulica Samborska Nr 1 na 1-m piętrze, mieszkania Nr 7. — 21020 —

Jest do wynajęcia zaraz

Pokoik umeblowany,

mały, z osobnym wejściem, oraz **Meble** do sprzedania. Wiadomość na Krakowskim-Przedmieściu Nr 24, w fabryce gorsetów krojów paryzkich Marji Payer, wprost ulicy hr. Berga.

W nowo urządzonym lokalu

hrabiów Bromirskich

udziela lekcje tańców salonowych u siebie w domu jakoteż po domach prywatnych i pensjach, również osoby bez względu na wiek, to jest do lat 50-ciu, z zastosowaniem nauki do tegoż wieku, sposobem najkrótszym wyucza w 20-tu kilku lekcjach 6-ciu tańców, najpotrzebniejszych. Ulica Mazowiecka Nr 6.

P. Śliżyński.

Ktoby z Panów Właścicieli domów, życzyliby powierzyć odrobienia **meldunków,** złowickowi obeznanemu z przepisami policyjnymi, zechcą złożyć adres pod literą L. D. w Redakcji tegoż pisma. — 18011-6-6

Osoba młoda

zupełnie uzdatniona, w szyciu bielizny i krawieczyźnie, poszukuje miejsca do domu prywatnego na stałe. — Wiadomość w kiosku na Placu S-go Aleksandra. 3-3-20325-

F. Michalczyk

Krawiec Męzki

róg Zielonego Placu i Marszałkowskiej Nr 60, przysposobił znaczny wybór palt zimowych w cenie od rs. 24 do 30, spodni zimowych od rs. 6. Podejmuję się również wszelkich obstalunków, po cenach nader przystępnych.

2-6 — 21260 —

Do sprzedania

FORTEPIAN

o 6-ciu oktavach, za 41 rs.: Kuchnie naftowe, Schodki do sklepu; Szafa spiżarniana politurowana; Balje; Garnitur z niebieskich iisów. — Wiadomość przy ulicy Marjańskiej Nr 3, mieszkania 12, od godz. 9-tej do 12-tej i od 3-ciej do 6-tej. — 20839-

Z powodu zmiany interesów rodzinnych, jest do odstąpienia

Magazyn Sukień i Okryć,

egzystujący od lat kilkunastu. — Wiadomość w Kiosku, przy Szpitalu S-go Ducha. — 21044-3-3

Lekcyj Tańców

udziela u siebie i po domach prywatnych. — Ulica Leszno Nr 12. 2-6-21198- **A. tur Orzechowski.**

Koleje żelazne:

	Odechodzą		Przych.	
	g.	m.	g.	m.
Warsz.-Wiedeń:				
Pospieszny 3 klasy . . .	6	— r.	9	20 w
Osobowy 3 klasy . . .	11	05 r.	6	— w
Osobowy 3 klasy . . .	5	45 w.	9	30 r.
Kurjerski 2 klasy . . .	10	15 w.	7	— r.
Warsz.-Bydgosz:				
Osobowy 3 klasy . . .	6	45 r.	10	25 w.
Kurjerski 2 klasy . . .	2	35 p.	2	45 p.
Osobowy 3 klasy . . .	5	45 w.	9	30 r.
Warsz.-Terespol:				
Pocztowy 3 klasy . . .	10	14 r.	8	7 w
Kurjerski 2 klasy . . .	3	45 p.	1	36 p.
Osobowo-Towarowy . . .	8	8 w.	7	23 r.
Warsz.-Petersb:				
Osobowy 2 klasy . . .	9	30 r.	7	35 w.
Osobowy 3 klasy . . .	6	43 w.	3	53 r.
Pocztowy 3 klasy . . .	11	20 w.	10	20 r.
Nadz. do Mławy:				
Pasażerski	9	52 r.	8	18 w.
Pocztowy	6	45 w.	10	14 r.
Nadwiśl. do Kowla:				
Pocztowy	1	43 p.	3	54 p.
Pasażerski	8	58 w.	8	55 r.
Obwodowa:				
Z dworca Wiedeń . . .	12	55 p.	10	— r.

Fabryka Karmelków i Cukrów
Desserowych, egzystująca od lat jedena-
stu przy ulicy Niecałej pod Nr 10

Karola Wafflard,

ma honor zawiadomić Szanowną Publiczność, że z dniem 13 Września przeniesioną została na ul. **Bielańską pod Nr 6,** wprost **Hotelu Lipskiego,** gdzie jak dawniej przyjmować będzie wszelkie zamówienia Cukrów na Weseła, Kolacje Cukrowe, ubieranie stołów i wszystko co w zakres Cukierniczy wchodzi. Sumiennoscia, jako też długoletnią praktyką potrafi pod każdym względem zadowolić gust Szanownej Publiczności. — Wszelkie zamówienia z prowincji z całą akuratnością wypełniam, przyczem biorącym w większej ilości odpowiadając odpowiedni rabat. Z czem mam honor polecić się. — Z szacunkiem **Karol Wafflard.**

Tamże potrzebny **Uczeń** dobrej kunsztu.
6-6-18699

UCZENNICA

z Instytutu muzycznego, z porządnej familji poszukuje e demii-place za muzykę na warunkach bardzo przystępnych. — Tamże jest do sprzedania garnitur złoty, małe koleżki dziecinne także złote i warkocze prawie nowe, po cenie bardzo przystępnej. — Wiadomość: ulica Freta Nr 14, w lewej oficynie, na dole
1-2-21120-

Garnitur orzechowy,

kanapa, 4 fotele, 6 krzeseł i stół, za rs. 160. Ulica Widok Nr 11, w prawej oficynie na dole.
1-3-20889-

Wałki z Waty

do okien, Kit pokostowy,
Djamenta szklarskie i Szyby

w różnych gatunkach, w składzie Szklarskiego przy ulicy Podwał Nr 7. 4-15-20938-

W początku Października 1879 r. otwieram **Magazyn wyrobów Złoty i Srebrnych i Brylantowych,** przy ulicy Wierzbowej, w domu **W-go hr. Krasieńskiego,** pod firmą

Józef Arszagi & Comp.

Będąc dobrze obznajmionym z gustem i wymaganiem Szanownej Publiczności, gdyż przez lat dwadzieścia pracowałem w jednym z pierwszych Magazynów Jubilerskich w Warszawie, przysposobiłem znaczny wybór towaru najświeższego gustu i fasonu i moim usilnym staraniem będzie zasłużyć sobie na zaufanie Szanownej Publiczności.

Z uszanowaniem
Józef Arszagi & Comp.
5-6-20516-

Mieszkanie

zaraz do najęcia, składające się z 6 pokoi, przedpokoju i kuchni, z wszelkimi dogodnościami, na 3-m piętrze od frontu, w domu hr. Krasieńskiego przy ulicy Wierzbowej. Wiadomość u stróża.
2-3-21218-

Dnia 8-go Października r. b. w Saskim ogrozie posłaniec Nr 229 zgubił

brylantowy Koleczyk.

Uprasza się aby znający był litosiwym i koleczyk ten oddał do Biura posłańców za nagrodą.
3-3-21171-

Magazyn wypraw,
Skład płócien, bielizny i pościeli
cesarsko-królewsko austriackiego nadwornego dostawcy

Juljusza Henel dawniej **C. FUCHS**

W WROCLAWIU,
obok Ratusza (Am Bathause) Nr 26.

poleca swe w całych Niemczech znane artykuły tak w bieliznie jako też i w haftach, w gatunkach rzetelnych **całkowite wyprawy,**

starannie, czysto wyprane, bielone, apretowane i pięknie związane, jako też podług najnowszych wiedeńskich wzorów znaczone. Niezrównane co do eleganckiego kroju i starannego szycia. Próby, ilustrowane katalogi, jako też kosztorysy przesyłają się na żądanie **bezpłatnie i franco.**

Ponieważ mieszkam w samym środku szlaskiego przemysłu płócien, i jestem zarazem fabrykantem większej części artykułów w tym składzie się znajdujących, przeto mogę Szanownej Publiczności dostarczać rzetelny tylko i wyborowy towar, gwarantując za jego trwałość. Nasze modele własnego pomysłu uznane zostały przez najznakomitsze dzienniki mód za najpraktyczniejsze.

Największy wybór szlaskiej stołowniny na 36, 24, 12, 8 i 6 osób w drewnu, Jaquard i adamaszku.

Eleganckie nakrycia stosowne do używania przy śniadaniach, do kawy, herbaty i polowań, tak białe jako i kolorowe, również stołownina z herbami.

Skład rosyjskich, amerykańskich, wiedeńskich i angielskich ręczników.

8-0 — 16171 —

WDrukarni Kurjera Warszawskiego. — Plac Teatralny Nr 473c (nowy 5).
Redakto. **Wacław Szymanowski.** — Wydawca **Gustaw Gebethner.**

OSADA RZEMIEŚLNICZA.

W ostatnich czasach, tak zwana „kwesja socjalna“ i wszystko co z nią w bliskim kojarzy się stosunku, na pierwszym powszechnego zajęcia stanęła planie.

Liczne w tym kierunku projekta i wnioski wskazywały środki prowadzące jeżeli nie do zupełnego rozstrzygnięcia, to przynajmniej do złagodzenia i ustosunkowania interesów pomiędzy pracodawcami a pracownikami.

Nie mamy zamiaru przedstawiania całego obszaru tej kwestji, celem bowiem naszym jest raczej rozpatrzenie jej z jednego tylko stanowiska, a mianowicie: podanie wzoru pieczołowitości o los pracowników ze strony tych, których dobrobyt głównie na spóldzielnianiu tamtych polega.

Pracodawca, czy jest właścicielem fabryki, czy przemysłowcem, w żadnym razie nie jest mocen urzadzenia domowych i socjalnych stosunków swoich robotników w sposób zabezpieczający ich od wszelkich kłopotów o życie ich materialne; może wszelako przyczynić się wiele do polepszenia ich położenia.

Pod tym względem, jako przykład prawdziwie filantropijnej troski o byt swoich pracowników postawimy możemy właścicieli olbrzymich rękodzielni bawełnianych w Muluzie (Moulhouse) w Alzacji.

Muluza, położona na żyznych równinach rzeki Ill, pod zastoną gór Wogezkich, jakkolwiek już w XIII w. liczyła się do rzędu wolnych miast niemieckich, obecnie swój wzrost datuje dopiero od początku bieżącego stulecia.

Szybki rozwój przemysłu bawełnianego uczynił ją najpierwszą osadą fabryczną w Europie; na dowód zadziwiającego tu wzrostu ludności dość przytoczyć, że kiedy w r. 1800 Muluza liczyła 6,000 głów, obecnie liczba jej mieszkańców przewyższa 60,000.

Tak nagły wzrost zawdzięczyć należy nie tylko przyjaznym warunkom miejscowym, ale nadto trzem jego twórcom: Jakóbowi *Schmalzer*, Jakubowi *Köchlin* i Henrykowi *Dollfus*, którzy tu w r. 1746 zaprowadzili rekodzielnie drukowanych perkali i płócienek, nadali jej wyrobom szeroki rozgłos.

Przychodząc, wkraczający w ten las niebotycznych kominów i gmachów fabrycznych, widzi się od razu w ognisku tegożoczesnego produkcyjnego ruchu.

Łatwo pojąć, że postawienie muluziańskich zakładów na takiej stopie musiało być połączone z wielo niedogodnościami, jakie w ogóle towarzyszą fabrykom na wielką skalę rozwiniętym.

Napływ tysiąca robotników z Niemiec, Szwajcarii i Francji, obok tak różnorodnych elementów, stał się groźnym nie tylko pod względem sanitarnym i obyczajowym, ale nadto dał od razu uczuć dotkliwy brak odpowiednich mieszkań.

W ciasnych, niezdrowych i wilgotnych komórkach musiały się mieścić całe rodziny robotników, a cena tych kryjówek niepomiernie wzrastała.

Wprawdzie znaleźli się wkrótce spekulanci, przedsiębiorcy budowę wielkich domów, to jednakże natchmiast położenia robotników nie polepszyło.

Ogólnej niedoli zaradziła nakoniec wyczekiwana od pół wieku pomoc ze strony tywarzystwa, które obratło sobie za cel podniesienie nie tylko rękodzielnicy działywości miasta, ale nadto polepszenie domowych stosunków rodzin rzemieślniczych; uzyskawszy od rządu francuskiego zasiłek w sumie 300,000 fr., przedsięwzięło ono budowę tysiąca małych domków, które dziś tworzą szczególne w swoim rodzaju i cudne nasładowania miasto rzemieślnicze (*cité ouvrière*).

Szlachetne to w swoich dążnościach stowarzyszenie położyło sobie za zadanie każdej rodzinie rzemieślniczej dać możność dojścia do posiadania własnego domku z małym podwórkiem i ogródkiem.

W r. 1853 stowarzyszenie pod przewodnictwem jednego z trzech właścicieli fabryki, Jana Dollfus, zebrawszy z akcyj milion franków kapitału nakładowego, przystąpiło do wykonania swoich filantropijnych planów.

Dollfus, będąc duszą całego stowarzyszenia, własnym kosztem zbudował najprzód na wzór cztery domki, dla zachęty zaś wyznaczył nagrody za schludne ich utrzymanie, staranne wychowanie dzieci i troskliwą hodowlę ogródków, w ślad zaś za tą przewodnią jego myślą poszli i inni bogaci przemysłowcy Muluzy.

Nie samo wszelako dostarczenie im zdrowych i tanich mieszkań miano tu na względzie; stowarzyszenie bowiem położyło sobie za cel podać robotnikom możność dojścia do posiadania domku na własność przez

umiarkowane potrącanie kwot z wypłacanego im zarobku.

I tak, kto obejmując w posiadanie domek zapłaci z góry 250 do 300 franków (około 75 rs.), ten staje się już jego posiadaczem; resztujący zaś szacunek tej nieruchomości rozdziela się na raty w ciągu 16 do 20 lat spłacić się mające.

Tym sposobem rzemieślnik nieznanie przychodzi do dziedzicznego posiadania domu i kawałka gruntu, owe bowiem 18 do 25 fran. miesięcznie z zarobku potrąca, zmuszony był dawniej obracać na komorne za niewygodne a częstokroć i szkodliwe dla zdrowia mieszkanie; niewniesienie raty nie usuwa go z posiadania domku, obowiązany jest tylko uiścić mały procent od raty niewniesionej.

W razie śmierci rzemieślnika, posiadacza domku, lub przeniesienia się do innego miasta, stowarzyszenie zwraca mu wszystkie wkłady z dodaniem procentu; aby zaś nie dopuścić jakichbydz zbroczeń od powziętego pierwsiakowo planu, ustawa wkłada na nabywcę warunki, że w ciągu dziesięciu lat od podpisania wzajemnej umowy nie jest on mocen sprzedać domku ani innych przyjmować spółlokatorów.

Poznawszy dotąd w krótkim zarysie początek i organizację tej nader zajmującej osady rzemieślniczej, obaczymy teraz jak się ona w rzeczywistości przedstawia.

Tak zwana ulica Sztrasburska przecina miasto w całej jego długości, uroczy dla przechodnia z obu stron przedstawiając widok.

Mniejsze i większe domki otacza zieleń ogródków, winorośli, klombów i żywopłotów, a cichca ta osada, łącząca w sobie wygody miasta z wdziękiem wioski, jakąż sprzeczność stanowi z właściwą fabryczną Muluza, gdzie ogromne gmachy rękodzielnicze, dym, turkot wozów, huk wirujących maszyn, w odorzenie wprawia przechodnia.

Każdy ogródek, ozdobiony altaną i pomalowanemi ogrodzonymi sztachetami, przynosi ze sprzedaży jarzyn 40 do 50 franków rocznie; niektóre żony rzemieślników dość zyskowny prowadzą tam produktami handel.

Największym wszelako zyskiem dla posiadaczy ogródków jest wypływające z nich duchowe i moralne dobro; nie dość bowiem, że one stanowią dla dzieci przyjemne miejsce rozrywki, ale nadto odciągają starszych od przepędzania czasu w knajpach i szynkowniach i wdrażają w zamiłowanie życia rodzinnego.

„Od czasu posiadania własnego domu—rzekła jedna z rzemieślniczek do zwiedzającego tę osadę ministra oświecenia Duruy—maż mój spędza wieczory ze mną i z dziećmi“.

Dołne mieszkanie domku, do którego wchodzi się po czterech kamiennych schodkach, składa się z kuchni i sąsiedniej izby familijnej o dwóch oknach zaopatrzonych w żelazne okiennice; górne piętro ma także izbę o dwóch oknach i alkierz; pierwsza służy za sypialnię dla rodziców, drugi dla dzieci; pod domkiem ciągnie się piwnica.

Stowarzyszenie zwróciło także troskliwą uwagę na budowę miejsc ustępowych; wszystkie wytynkowano cementem i odpowiednią urządzono wentylację.

Z pomiędzy wielu pożytecznych urządzeń, mających na celu dobro gminy rzemieślniczej, na pierwszym miejscu postawimy istniejące tu łaźnie i pralnie.

Budynek kąpielowy, na dziesięć łazienek podzielony, mógłby służyć pod względem wygody i czystości za wzór naszym ciecocińskim i buskim zakładom; kąpiel z bielizną do obtarcia kosztuje od osoby 15 centymów (około 7 1/2 gr.).

W ostatnich czasach urządzono tu omnibus dla mężczyzn i dzieci z ciepłą przepływającą wodą, a kąpiel taka kosztuje tylko 2 1/2 gr., a korzystało z niej w ciągu roku 7,000 osób.

Pralnia zostaje w bezpośrednim związku z łaźnią i posiada wszelkie dogodności tegożoczesnych w tym kierunku ulepszeń; za każdą godzinę używalności pralni płaci się 5 cent. (2 1/2 gr.), w rachunek zaś ten nie wchodzi suszarnia, za którą dodaje się razem 50 cent. (25 gr.).

Piekarnia w połączeniu z traktjarnią dostawia chleba po cenie 5 cent. niższej od najtańszych piekarni w mieście, osada posiada nadto swoją własną rzeźalnię, aptekę, obszerny dom dla bezżennych, gdzie za 6 fr. miesięcznie robotnik otrzymuje małą izdebkę z łóżkiem i pościelą.

W innym domu niezamężne robotnice mają zapewnione mieszkanie z pościelą i jadem za 13 1/2 fr. na dwa tygodnie.

Oprócz żłobków dla niemowląt, osada posiada szkółki elementarne, przytułek dla starców i dom dla

położnic; wszystkie te zaś dobroczynne zakłady i urzadzenia, wzniesione dla dobra robotników, są zarazem pomnikiem czci i sławy dla ich założycieli.

Zamiast zmieniającego się proletariatu, Muluza cieszy się spokojną, stałe osiadłą i inteligentną ludnością, w której zamiłowanie pracy, porządku i oszczędności łączy się z przywiązaniem do własnego domowego ogniska; nie dziwne więc, że wszelkie socjalistyczne ruchy, dotąd groźne dla Niemiec, nie znalazły tu przyjaznego dla siebie gruntu.

Podając czytelnikom w zarysie opis tak pożytecznej ze wszech miar osady fabrycznej, pozwalamy sobie żywić nadzieję, że i u nas, choć w dalszej przyszłości, powstaną tego rodzaju Muluzy, ku czemu nastęrczają się odpowiednie miejscowości w okolicy rogatek jerozolimskich dla rzemieślników warsztatów mechanicznych kolei warsz.-wied., na Pradze zaś dla takichże pracowników kolei terespońskiej i nadwiślańskiej.

Oby się tylko znalazł drugi dla nas Dollfus!
Ad. Gr.

— Dyrekcja Towarzystwa drogi żelaznej nadwiślańskiej, na zasadzie § 64 ustawy, ma honor prosić pp. akcjonariuszów Towarzystwa o przybycie na zwyczajne i nadzwyczajne ogólne zebrania, mające się odbyć w dniu 20 października v. s. r. b. o godzinie 1 z południa w m. St.-Petersburgu, w biurze dyrekcji (róg placu Admiralicji i ulicy Grochowej, nr 1—8, lokalu 7).

Przedmiotem zajęć zwyczajnego zebrania będzie:
1. Rozpatrzenie ułożonego przez dyrekcję budżetu dochodów i wydatków na rok 1880.
2. Wybór członków komisji rewizyjnej do rozpatrzenia sprawozdania za rok 1879.

Przedmiotem zaś zajęć nadzwyczajnego zebrania będzie:

Zatwierdzenie decyzji dyrekcji względem przelania sumy rs. 108 192 kop. 60 z czystego dochodu eksploatacji drogi za lata 1877 i 1878 do kapitału zapasowego, a także co do odliczenia z tegoż czystego dochodu sumy rs. 28,077 kop. 91 na utrzymanie dyrektora rządowego, inspekcji i policyjno-żandarmskiego zarządu drogi.

Przytem dyrekcja ma zaszczyt nadmienić:

1. Że przyjmowanie deklaracji i przepisywanie świadectw tymczasowych dopełniane będzie codziennie z wyjątkiem dni świątecznych i galowych w biurze dyrekcji od godziny 12 do 3 po południu i że czynności te, odpowiednio do § 67 ustawy, ustana na dni 14 przed dniem wyznaczonym na ogólne zebranie, to jest o godzinie 3 po południu dnia 6 października v. s. r. b.

2. Na zasadzie tegoż § 67 ustawy, pełnomocnicy właścicieli świadectw tymczasowych, w celu uzyskania prawa uczestniczenia w ogólnym zebraniu, winni przedstawić swoje plenipotencje nie później jak na dni 14 przed ogólnym zebraniem.

3. Właściciele akcyj bezimiennych, chcący uczestniczyć w ogólnym zebraniu, obowiązani są przedstawić dyrekcji osobiście lub przez należycie umocowanych pełnomocników, nie później jak na dni 14 przed ogólnym zebraniem, będące w ich posiadaniu akcje Towarzystwa, albo dowody z depozytu lub zastawu takowych, z oznaczeniem na nich numerów akcyj.

4. Pełnomocnicy właścicieli akcyj imiennych winni w terminie powyższym złożyć swoje plenipotencje.

5. Złożone dowody wartościowe, po skończeniu ogólnego zebrania, zwracane będą, za zwrotem wydanych na nie pokwitowań. —20814—3—3

Witold Aleksandrowicz,

który przez lat kilka prowadził *szkołę śpiewu solowego* za granicą, ostatecznie w Medjolanie, powrócił do Warszawy, o czem zawiadamia osoby, które pragnęłyby korzystać z wykładu jego bądź oddzielnie, bądź *zbiorowo*. O warunkach dowiedzieć się można codziennie od godziny 10 do 12 i od 3-ciej do 5-tej po południu. Ulica Szkolna nr 3.
—17620—12—12

KORONKI RUSKIE

nadsyłane w komis, obecnie sprzedają się przy ulicy Mazowieckiej nr 11, w lokalu frontowym na parterze nr 2, wchodząc w bramę po prawej stronie.

— Antoni Osuchowski, adwokat przysięgły, powrócił do Warszawy (Miodowa nr 14, dom pana Fuchsa).
3—3 —20981—

Prawdziwe Wapno Krakowskie

wypalane w jedynym tamże piecu, systemu

„Hoffmanna”

nadchodzi perjodycznie w znacznej ilości głównie do składu mojego na **Pradze**

ulica **Ząbkowska** Nr 218, dom w asny.

Wapno powyższej marki, znane ze swej białości, wielkich brył, a znakomitego wypalenia, nie posiadające części obcych i szczególnie odznaczające się dobrocią przy wyprawie murów już egzystujących.

Polecam W.W. Architektom JJWW. i WW. Obywatelom.
5-6 — 20145 — Główny sprzedawca J. SUPRONOWICZ.

Nr 4. Ulica Wierzbowa Nr 4.

SPECJALNY MAGAZYN OKRYĆ

J. MATUSZEWSKIEGO,

poleca na sezon jesienny, Okrycia damskie w najświeższych fasonach, z najnowszych angielskich i francuzkich materiałów.
6-6 — 20000 —

DRZEWKA OWOCOWE.

Podpisany właściciel, kilkakrotnie stotysięcznej szkółki we wsi Czyste pod Warszawą i we wsi Szczęśliwice poleca rozmaite drzewa i krzewy ozdobne, jako też i szezepy owocowe 1, 2 i 3 cio letnie w wyborowych odmianach, odpowiednich naszemu klimatowi. Są prowadzone bez modnej blagi, zatem na każdym gruncie mogą się udać. Cenniki takowych na żądanie gratis udzielam. Dla udogodnienia korespondencji obywatelskiej na takowe przyjmowane będą w zakładzie ogrodniczym **Franciszka Wilmana, w Warszawie, przy ulicy Wroniej róg Frostej Nr 1172**. Wszystkie zamówienia proszę adresować pod powyższym adresem.

Niemniej zwracam uwagę Szanownych Panów o nie opóźnianie się z zamówieniami gdyż takowe będą wysyłane w porządku zamówień, zatem opóźniający sami sobie winę przypiszą jeżeli parę tygodni od daty zamówienia będą musieli wyczekiwać wysyłki, z powodu natoku zamówień w późniejszej porze, za co zakład nie przyjmuje na siebie odpowiedzialności.

2-3 — 2796 —

WILMAN.

Kantor Przedsiębiorstwa Asfaltowego i fabryki Tektury Asfaltowej

pod firmą:

J. PAUL,

z dniem 1 Października

przeniesionym został z ulicy Włodzimierskiej i Hr. Berga, na róg ulic. Nowego-Swiata i Wareckiej, do domu JW. Hr. Stadnickiej pod Nr 51. 3-6 — 20333 —

Tran Rybi Lekarski z Bergen

TEGOROCZNY

zółty naturalny i biały parowy,

ma zaszczyt polecieć

SKŁAD

MATERJAŁÓW APTECZNYCH

J. MROZOWSKIEGO,

MIODOWA Nr 6. 53-0 — 19119 —

Lekcje Tańców

udzielam po domach, pensjach i u siebie w lokalu nowo zmienionym, ulica Erywańska Nr 5. **UBERBIER**, art. teatrów.
6-6 — 18951 —

Do fabryki pudełek, potrzebne są

PANNY

uzdatnione, za dobrem wynagrodzeniem. Chmielna Nr 33, drugie piętro od frontu.
— 20797-3-4 —

NOWO OTWORZONA FABRYKA CUKRÓW JAN MALGIARETTA

przy ul. Krzlewskiej Nr 3. Poleca swoje wyroby Szanownej Publiczności: CENNIK:

Cukry deserowe w wyborowych gatunkach.	funt kop.	45.
Cukierki marcepanowe.	” ”	60.
Owoce w konserwie i krystalizowane.	” ”	50 i 60.
Liczne gatunki pralin z najdelikatniejszymi smakami.	” ”	60 i 75.
Karmelki w 13 gatunkach.	” ”	30 i 35.
Cukier słazowy.	” ”	30.
Cukier słodowy.	” ”	40.
Czekolady w tabliczkach } z pierwszorzędnym Fabryk		
Czekolady w proszku } po cenach Fabrycznych.		
Kakao w proszku.	” ”	60.
Crème brûlée w kilku gatunkach.	” ”	100.
Pate de jubes (gummowe).	” ”	100.

Osobom biorącym większe partje odstępuje się rabat.
2-3 — 20741 —

Bombonierki Paryzkie i Krajowe.

Kancelarja Warszawskiego Ober-Poliejmajstra podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 4 (16) Października r. b., poczynając od godziny 11-tej zrana, odbywać się będzie w zabudowaniach zajmowanych przez tąż Kancelarję, głośna in plus

Licytacja,

na sprzedaż starych akt i innych papierów, rozsegowanych na dwie kategorie, a mianowicie: akt i papierów mogących służyć do pakowania około 900 pudów, pud od jednego rubla sześćdziesięciu kopiejek i takichże akt i papierów kwalifikujących się z powodu swej treści, zupełnemu zniszczeniu i następnie oddaniu do papierni około 300 pudów, pud od kop. pięćdziesięciu. Przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć przy deklaracji wadium w kwocie rs. 160 i na koszt ogłoszenia rs. 15, razem rs. 175, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą, wadium zaś utrzymującego się przy takowej, będzie zatrzymane do czasu wypełnienia wszystkich warunków licytacyjnych. Szczegółowe warunki do rzezonej licytacji, mogą być przejrane w 4 Gospodarskiem Wydziale Kancelarji, każdodziennie, od godziny 9 zrana do 3 po południu, wyjąwszy dni świąteczne i galowe. 3-3-20539 —

Szkoła Prywatna Męzka Seina Nr 9.

Zawiadamia rodziców, że zapis uczniów do szkoły prywatnej przemennie utrzymywanej, rozpocznie się dnia 1 (13) Października, co-dziennie od godz. 9-tej z rana do 2-ciej po południu. Nadmieniam przy tem, że przypis-szabiam uczni do pierwszych klas gimnazjal-nych. 2-3-31187 —

Potrzebny jest

UCZEŃ

do nauki kroju bielizny, dobrej konduity, w wieku lat 15 lub starszy. — Wiadomość w Magazynie Bielizny Henryka Krug. — Mi-o-dowa Nr 16. 2-3-21245 —

Magazyn Ubiorów Męzkich

pod firmą **L. Filarowski**, dawniej **L. Iniar-ski**, otrzymał **Materiały tak Zagranicz-ne jak i krajowe**, z czem się poleca JW. i W. Panom, ulica Senatorska Nr 11 pod Gwiazdą.
Z uszanowaniem **L. Filarowski**.
2-3-31227 —

Do sprzedania bez pośrednictwa

Dom murowany

narozny, jednopiętrowy, z placem frontowym do budowy i planami już zatwierdzonemi. — Wiadomość: ulica Ordynacka Nr 4, mieszka-nia Nr 3. 2-3-21212 —

INTERES

przynoszący 25% zysku, jest do zbycia na bardzo przystępnych warunkach. — Wiadomość ulica Golebia, Nr 16, w piekar-ni, do 10 rano. 5-8 — 20718 —

W miasteczku Stawiszczach,

Kijowskiej gubernji, powiecie Taraszczańskim, dnia 8 (20) Listopada 1879 roku, odbędzie się **sprzedaż przez licytację ogierów i kiaczy, rass: angielskiej i arabskiej**, zdatnych pod wierzeh, oraz **ogierów i klaczy rassy perszerońskiej**, zdatnych dla stada i uprzęży, w ogóle sztuk około 35, ze stad **brabiego Władysława Michała Branickiego**. Ostatnia stacja Białocerkiew, Fastowskiej żelaznej drogi. O szczegółach do-wiedzieć się można od Zarządzającego p. An-toniego Zakrzewskiego w Stawiszczach. 3-3-20922 —

Dozdo do mojej wiadomości, że kursują weksle, na dość znaczne summy z moim podpisem. Ostrzegam więc posiadających takowe, że żadnych weksli nigdy nie podpisywałam i płacić ich nie będę, gdyż takowe uważam za fałszowane
Romanja z Nowakowskich Rybińska,
właścicielka Hotelu Litewskiego w Warsza-wie. 3-3 — 20652 —

Zakład Najmu POWOZÓW i KARET

w **Hotelu Europejskim**, do stanu elegancji, przy cenach umiarkowanych poleca swe usługi Szanownej Publiczności. 3-3-20785 —

Ktoby miał do zbycia

Mebłe używane, w dobrym stanie, świeżego fasonu, lustra, dywany i t. p. zeńche adres nadesłać do Magazynu Mebli używanych i no-wych **Piechowskiego i Szczotkowski-go**, Marszałkowska N 60, róg Zielonego Pla-cu, 1-sze piętro. 21-0 — 3185 —

POKÓJ

z meblami jeden za rs. 12 miesięcznie, drugi za rs. 20. — Chmielna Nr 33, pierwsze piętro, drzwi Nr 3. — 21169-2-3 —